

МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ЛЬВІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ СПРАВ
Науково-навчальний інститут управління психології та безпеки
Кафедра практичної психології

**ОСОБЛИВОСТІ КОПІНГ-ПОВЕДІНКИ У ОСІБ ЗРІЛОГО
ЮНАЦЬКОГО ВІКУ**

кваліфікаційна робота
здобувачки вищої освіти
освітнього ступеня “магістр”

ГРЕГУЛЬ ІРИНИ

2 курсу, заочної форми навчання
Спеціальності 053 “Психологія”

ОПП “Психологія”

НАУКОВИЙ КЕРІВНИК:

доктор психологічних наук, доцент

Євген КАРПЕНКО

Рецензент:

Кваліфікаційна робота допущена до захисту

«___» 2026 р., протокол №___

Завідувач кафедри практичної психології

доктор психологічних наук, доцент

_____ **Євген КАРПЕНКО**

Львів 2026

АНОТАЦІЯ

Грегуль І. Особливості копінг-поведінки у осіб зрілого юнацького віку

У кваліфікаційній роботі досліджуються особливості копінг-поведінки у осіб зрілого юнацького віку. Актуальність теми дослідження зумовлена викликами сьогодення, зокрема соціально-політичними, що накладаються на призму викликів юнацького віку: навчання, зміна кола спілкування, поява нових соціальних колективів, перехід у етап дорослої особистості. У роботі розкрито теоретичні відомості з теми “копінг-поведінки” та “копінг-стратегій”, охарактеризовано соціально-психологічні чинники, що впливають на вибір захисних реакцій. Емпіричне дослідження проведено за участю 30 респондентів (15 жінок та 15 чоловіків), у процесі якого було використано методики Р. Лазаруса, С. Фолкмана. Результати показали, що у осіб зрілого юнацького віку переважає стратегія вирішення проблеми, тоді як уникнення носить менш характерне значення. Розроблено вправи для тренінгів серед індивідів такого ж віку.

Результати дослідження можуть бути використані дослідниками для поглиблення теоретичних та практичних знань з цієї теми, а також психологами закладів ВНЗ для підтримки молоді у процесі їх становлення як особистості.

Ключові слова: копінг-поведінка, копінг-стратегія, юнацький вік, соціально-психологічні чинники, психологічна стабільність, захисна реакція.

ABSTRACT

Hrehul, I. Characteristics of Coping Behavior in Late Adolescents

This thesis examines the characteristics of coping behavior in late adolescents. The relevance of the research topic stems from contemporary challenges, particularly socio-political ones, which are superimposed on the challenges of adolescence: education, changes in social circles, the emergence of new social groups, and the transition to adulthood. The study presents theoretical information on the topics of “coping behavior” and “coping strategies” and describes the socio-

psychological factors influencing the choice of defensive reactions. An empirical study was conducted with 30 participants (15 women and 15 men), utilizing the methodologies of R. Lazarus and S. Folkman. The results showed that problem-solving strategies predominate among late adolescents, while avoidance plays a less significant role. Exercises have been developed for training sessions with individuals of the same age group.

The study's findings can be used by researchers to deepen theoretical and practical knowledge on this topic, as well as by university psychologists to support young people in their personal development.

Keywords: coping behavior, coping strategy, adolescence, socio-psychological factors, psychological stability, defense mechanism.

ЗМІСТ

ВСТУП.....	5
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ВИВЧЕННЯ КОПІНГ-ПОВЕДІНКИ У ОСІБ ЗРІЛОГО ЮНАЦЬКОГО ВІКУ.....	8
1.1. Поняття копінг-поведінки та копінг-стратегій.....	8
1.2. Основні види та стратегії копіngu.....	11
1.2. Вікові особливості формування копінг-поведінки.....	13
Висновок до розділу 1.....	15
РОЗДІЛ 2. МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ ВИВЧЕННЯ ФУНКЦІЙ КОПІНГ- ПОВЕДІНКИ ТА КОПІНГ-СТРАТЕГІЙ.....	17
2.1. Характеристика вибірки дослідження.....	17
2.2. Процедура та методики дослідження.....	20
2.3. Аналіз результатів дослідження.....	25
Висновок до розділу 2.....	37
РОЗДІЛ 3. ПРАКТИЧНІ ЗАСАДИ ВИВЧЕННЯ КОПІНГ-ПОВЕДІНКИ У ОСІБ ЗРІЛОГО ЮНАЦЬКОГО ВІКУ.....	39
3.1. Тренінг розвитку копінг-стратегій у осіб юнацького віку.....	39
3.2. Перевірка ефективності тренінгу розвитку копінг-стратегій.....	45
Висновок до розділу 3.....	49
ВИСНОВОК.....	53
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ.....	61
ДОДАТКИ	65

ВСТУП

Актуальність теми дослідження викликана та підтверджується стресовими чинниками, що виникають внаслідок соціально-економічної нестабільності, швидкими змінами в соціальних середовищах, інформаційним перенавантаженням та особистісно-професійними викликами у сучасному світі. У контексті подій, котрі підвищують рівень напруги у суспільстві та потребують постійного реагування індивіда, ці питання набувають особливої актуальності.

Копінг-поведінка є важливою рушійною силою психологічної адаптації особистості, адже це система емоційних та поведінкових стратегій подолання ситуацій, що стосуються безпосередньо життя. Наукові дослідження такої поведінки дають можливість зрозуміти, яким чином люди різного віку реагують на стреси, які стратегії застосовують для зниження емоційної напруги та як це впливає на їх психологічний стан.

Особливу підгрупу подібних досліджень становлять особи зрілого юнацького віку. Тому що саме цей період можна схарактеризувати як процес становлення особистості в соціумі, формування життєвих принципів, професійне самовизначення і тд. На перевагу викликам, що постають перед юнаками, зрілість набуває форм досвіду, та більш усталених процесів реагування на стрес.

Таким чином, дослідження поведінки у осіб зрілого юнацького віку є актуальними як із теоретичної, так і практичної точок зору. Оскільки аналіз цієї роботи надасть кращого розуміння механізмів адаптації особистості до життєвих труднощів та способів формування її психологічного благополуччя.

Ступінь розробленості теми дослідження. Існує великий перелік статей та досліджень у галузі психології за подібною тематикою, де висвітлено окремі аспекти формування та застосування копінг-поведінки осіб різного віку задля вирішення стресових ситуацій.

Зокрема, проблема вивчення копінг-поведінки присутні в наукових роботах С. Фолкмана, Р. Лазаруса, Т. Л. Крюкової, Карамушкіної Л. М., а

також К. В. Терещенко та інших. У кожній із наукових робіт є власне тлумачення даного поняття, індивідуальні класифікації, що розроблені в процесі дослідження копінг-поведінки та копінг-стратегій. Під час вивчення матеріалу, що надає теоретичний базис досліджуваної теми, можна виокремити чимало розбіжностей у ході думок вчених, а це в свою чергу доводить необхідність подальшого вивчення “копінгу”.

Проте, незважаючи на велику кількість наукових праць, досліджень та експериментів, залишається багато питань, що породжують необхідність подальшого вивчення обраної теми. А також, спираючись на сучасні умови воєнного стану та динамічної ситуації в світі, з'являється багато нових та недосліджених аспектів копінг-поведінки у загальному та, зокрема, у зрілому юнацькому віці.

Об'єкт дослідження: копінг-поведінка особистості.

Предмет дослідження: психологічні особливості та відмінності копінг-стратегій у осіб зрілого юнацького віку.

Мета: теоретично обґрунтувати та емпірично дослідити особливості копінг-поведінки у осіб зрілого юнацького віку, визначити відмінності у використанні копінг-стратегій у представників цієї вікової групи та встановити психологічні чинники, що впливають на вибір способів подолання стресу.

У ході дослідження було поставлено такі **завдання:**

- проаналізувати наукові підходи до вивчення обраної теми в психологічній літературі;
- розкрити психологічну суть поняття копінг-поведінки та основні типи копінг-стратегій;
- охарактеризувати психологічні особливості юнацького зрілого віку, що впливають на формування копінг-поведінки;
- провести емпіричне дослідження особливостей копінг-поведінки у осіб цього ж віку;

- здійснити порівняльний аналіз копінг-поведінки у осіб одного віку;
- узагальнити результати дослідження та сформулювати практичні рекомендації щодо розвитку ефективних копінг-стратегій.

Методи дослідження:

1. Теоретичне дослідження:

- Аналіз, систематизація та узагальнення науково-теоретичних джерел (праць вітчизняних та зарубіжних психологів) для визначення понятійного апарату копінг-поведінки.
- Порівняльно-типологічний метод для зіставлення існуючих підходів до класифікації копінг-стратегій та вікових особливостей юнацтва.
- Моделювання для побудови теоретичної структури дослідження взаємозв'язків між особистісними характеристиками та способами подолання стресу.

2. Емпіричні методи (Психодіагностичні)

- Опитувальник «Способи копінг-поведінки» (WCQ) Р. Лазаруса та С. Фолкмана (адаптація Т. Крюкової) — для виявлення 8 базових стратегій подолання.
- Опитувальник COPE.
- Соціально-демографічна анкета

3. Методи математичної статистики:

- Описова статистика (середнє арифметичне, стандартне відхилення) — для первинної характеристики вибірки.
- Кореляційний аналіз (коефіцієнт Пірсона) — для виявлення зв'язків між психологічними особливостями віку та копінг-стратегіями.

Наукова новизна дослідження полягає у поглибленні наукових уявлень про особливості копінг-поведінки у осіб зрілого юнацького віку. У роботі здійснено порівняльний аналіз досліджуваних індивідів, виявлено відмінності у стратегіях реагування на стресові ситуації, а також виокремлено

психологічні чинники, котрі впливають на прояви копінг-поведінки у різні періоди дорослішання.

Практичне значення дослідження: результати цього дослідження можуть бути використані у роботі практичних психологів та покладені в основу подальших досліджень копінг-поведінки у осіб зрілого юнацького віку.

Структура роботи: дослідження складається із 3 розділів, висновків до них, загальних висновків, списку використаних джерел (38). Загальний обсяг роботи - 73 сторінки .

РОЗДІЛ 1.

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ВИВЧЕННЯ КОПІНГ-ПОВЕДІНКИ У ОСІБ ЗРІЛОГО ЮНАЦЬКОГО ВІКУ

1.1. ПОНЯТТЯ КОПІНГ-ПОВЕДІНКИ ТА КОПІНГ-СТРАТЕГІЙ

У сучасній психологічній літературі є багато трактувань поняття “копінг-поведінки” та “копінг-стратегій”, адже ця тема є неабияк актуальною впродовж останнього десятиліття життя в Україні. Значна когорта вітчизняних вчених-психологів працює над подальшим дослідженням та поглибленням подібної тематики. Варто зазначити, що першим та найбільш дотичним поняттям, що передує способам вивчення копінг-поведінки є “стрес”.

Поняття стресу вперше ввів У. Б. Кеннон. Згідно з цим поняттям стрес – це викликане емоційне напруження, яке стимулює реакцію «боротись або бігти» [10, с. 9]. Після введення в термінологію даного поняття в теоретичну базу психологічної літератури, а також після проведення низки досліджень, що підтверджують виникнення зміни поведінки людини в умовах підвищеного хвилювання, почали формуватися думки та теорії, щодо методів подолання цього стану.

Для пошуку форми поведінки людини в умовах стресу а також вивчення копінг-поведінки та копінг-стратегій Р. Лазарус презентує світові нову форму розуміння стресу, а саме психологічний стрес, який є притаманним до когнітивної теорії. Стресс, за Р. Лазарусом, - це дискомфорт, який відчувається коли відбувається дисгармонія між індивідуальним сприйняттям обставин оточення, та ресурсів, що доступні для взаємодії з цим оточенням. Людина сама оцінює ситуацію як стресову. Згідно з Р. Лазарусом і С. Фолкман люди оцінюють для себе рівень стресогенності ситуації та свої можливості впоратись з нею [33, с. 11]. Згідно з Р. Лазарусом людина когнітивно оцінює поточну ситуацію і за сумою когнітивних процесів людина формує стресогенність ситуації [33, с. 15].

Р. Лазарус у своїх працях стверджував, що копінг-поведінка це комплексний процес, люди використовують певні стратегії частіше, ніж інші

при будь-якому стресовому середовищі. Під час стресової ситуації люди використовують чисельну кількість копінг-ових-механізмів. Копінг виступає посередником емоцій, а окремі емоції пов'язані з певними стратегіями подолання [33, с. 153].

Під копінг-поведінкою розуміють набір когнітивних, емоційних та поведінкових зусиль людини, що спрямовуються на зменшення або повне подолання стресосприяючих факторів, і в тому ж числі на здатність індивіда до пристосування до складних життєвих обставин. Цей термін та його форми вияву на практичному досвіді відображають активну позицію людини у взаємодії зі стресовою ситуацією.

Якщо підсумувати положення ще одного вченого-психолога З. Фрейда про захисні механізми, то він вважав що це вроджена структура захисту «Его». Проте А. Фрейд вважала, що захисні механізми є продуктами розвитку та навчання. Згідно з нею захисні механізми індивідуальні, та вони характеризують рівень адаптованості особистості [26, с. 2].

Вперше термін «копінг-стратегії» застосувала Л. Мерфі у 1962р., досліджуючи механізми подолання криз розвитку у дітей. Вчені вдалося виявити взаємозв'язок між способами подолання та індивідуально-типологічними особливостями особистості, а також з вже наявним досвідом подолання стресових ситуацій [5, с.57-58]. Проте цей термін мав вузьке поле дії, адже вікова група сягала лише дитячих років.

Найширше поняття копінг-стратегії має концепція Р. Лазаруса, який розумів під «копінгом» вироблені людиною засоби психологічного захисту, які формують поведінку людини в певних умовах [33, с. 142].

Українські дослідники В. Шебанова та Г. Діденко у своєму теоретичному аналізі копінг-поведінки зазначають, що різні психологічні школи та наукові підходи по-різному трактували розмежування між «копінг-стратегіями» і «захисними механізмами»[19]. Важливо підкреслити, що копінг, на їхню думку, являє собою свідомі та цілеспрямовані дії, що відрізняє його від захисних механізмів, які діють на несвідомому рівні. Ключовим

критерієм є саме рівень усвідомленості дій. Водночас Б. Компас, Дж. Коннор-Сміт і С. Салтzman зазначають, що в більш загальних підходах ці відмінності не завжди є чіткими й однозначними[16]

Узагальнюючи дослідження вищезгаданих вчених, можемо дійти висновку, що **поняття копіngu** (від англійського слова «соре» – «перебороти», «впоратися», «подолати») трактується як свідомі, емоційно-поведінкові зусилля, направленні на усунення складнощів у процесі життя людини в соціумі та в умовах подій навколишнього світу. Проте зазначимо, що кожен із перерахованих компонентів має певну задачність. Наприклад, когнітивні зусилля людини спрямовуються на синтез проблеми, послідовного створення умовного плану реагування, пошук подібних шляхів виходу із ситуації тощо. Завдяки емоційним зусиллям індивід керує власними переживаннями, шукає емоційну точку опори в оточенні.

На основі вищезазначених досліджень, встановлено, що вибір поведінки-реагування залежить у першу чергу від індивідуально психологічних особливостей індивіда, його життєвого досвіду, а також, що не менш важливо, від характеру та рівня напруження стресової ситуації. Ефективність копінг-поведінки визначає емоційне благополуччя особистості, а також її змogu пристосовуватися до змін та при цьому підтримувати психічну урівноваженість.

1.2. Основні види та стратегії копіngu

Вивчення копіngu-поведінки в сучасній психології базується на розумінні того, що вибір стратегії подолання не є випадковим, а детермінується взаємодією когнітивної оцінки загрози та наявного репертуару поведінкових схем особистості. У науковому дискурсі сформувалося кілька фундаментальних підходів до класифікації копіngu-стратегій, які розрізняються за критеріями спрямованості, функціональності та результативності.

“Копіngu” є порівняно новим, та недостатньо дослідженим аспектом психології, а тому різні вчені надають подібні, проте з певною відмінністю, власні класифікації вияву даного поняття.

Виділяють три підстави класифікації копіngu-поведінки (Е. Фрайденберг і Р. Льюїс):

- 1) продуктивний (когнітивна переоцінка ситуації, орієнтація на досягнення, духовність, оптимізм);
- 2) соціальний (звернення за підтримкою до близьких людей або до професіоналів);
- 3) непродуктивний (ігнорування, відхід у себе, тривога, відмова від дій, уникнення) [31] .

Водночас класифікація копіngu-поведінки на основі трьох основних критеріїв, виділених Е. Ільїним, можна відобразити наступним чином:

- 1) емоційно-проблемний; емоційно-сфокусований; проблемно-сфокусований;
- 2) когнітивно-поведінковий («прихований» внутрішній Копіngu); «Відкритий» поведінковий копіngu, орієнтований на відкриті дії;
- 3) успішний-неуспішний копіngu [6] .

За Р. Лазарусом та С. Фолкманом виділено такі вісім основних копіngu-стратегій:

- планування вирішення проблеми, докладання зусиль по зміні ситуації, які включають в себе дослідження для вирішення проблеми, формування плану дій;

- конфронтуючий копінг, а саме активні зусилля для зміни ситуації, певна степінь агресії та готовність до ризику;
- прийняття відповідальності, а саме признання своєї ролі в виникненні проблеми та прийняття певних рішень, що впливають на проблему;
- самоконтроль, який характеризується в вольовій регуляції своїх переживань та дій, осмислення впливу, який ситуація завдає людині;
- позитивна переоцінка, згідно з якою людина шукає переваги в стресовій ситуації, провокується позитивним світоглядом;
- пошук соціальної підтримки, звернення за допомогою до оточуючих, пошук порад;
- дистанціювання, яке проявляється в когнітивних зусиллях зменшення значимості ситуації, перенесення її на другий план, зміна фокусу на інші речі;
- уникнення та бігство від проблеми, які притаманні для ескапізму, спонукають до адиктивних звичок [33, с. 4].

Варто також розглядати копінг-механізми крізь призму трьох сфер психіки.

- У **когнітивній сфері** стратегії проявляються як смирення, збереження самовладання або релігійність.
- В **емоційній сфері** — як протест, розрядка або емоційне стримування.
- У **поведінковій сфері** — як активне співробітництво, альтруїзм або, навпаки, активне уникання контактів.

Отже, різноманітність видів копінг-поведінки відображає складність людської психіки. Ефективність подолання залежить не від вибору однієї «ідеальної» стратегії, а від **копінг-гнучкості** — здатності особистості оперативно змінювати інструменти реагування залежно від контексту ситуації та наявних ресурсів.

1.3. Вікові особливості формування копінг-поведінки

Учені-психологи довели, що копінг-поведінка індивіда має здатність формуватися та змінюватися упродовж усього життя під дією впливу індивідуального досвіду, соціального середовища та психологічної зрілості особистості. У різні вікові періоди людина використовує різні копінг-стратегії, що зумовлено рівнем розвитку когнітивних процесів, емоційної регуляції, соціальних навичок і життєвого досвіду.

У силу віку стиль копінг-стратегій може розширюватися, а способи реагування на стрес стають більш усвідомленими та пристосовуваними.

У юнацькому віці формування копінг-поведінки пов'язане з процесами становлення особистості, розвитком самосвідомості та пошуком власної ідентичності. У цей період молоді люди часто стикаються з новими соціальними ролями, необхідністю прийняття важливих життєвих рішень, навчальними та міжособистісними труднощами. Тому для них характерним є використання як конструктивних, так і менш ефективних стратегій подолання стресу, таких як уникнення або емоційне реагування.

У період зрілого юнацького віку копінг-поведінка поступово набуває більш стабільного характеру. Особистість накопичує життєвий досвід, розвиває навички саморегуляції та критичного мислення, що сприяє переходу до більш продуктивних копінг-стратегій. У цьому віці частіше використовуються проблемно-орієнтовані способи подолання труднощів, пошук соціальної підтримки, а також усвідомлене планування дій.

Важливу роль у формуванні ефективних копінг-стратегій відіграють такі чинники, як рівень психологічної зрілості, соціальне оточення, підтримка значущих людей, а також індивідуально-психологічні особливості особистості. Розвиток копінг-поведінки сприяє підвищенню стресостійкості, психологічного благополуччя та успішної адаптації до змінних умов життя.

З усього вищевказаного можемо зробити висновок, що кожен індивід впродовж певного відрізка свого життя, який обумовлений безумовним фізичним розвитком, накопичує досвід та навички, котрі служать базисом для

побудови у подальшому системи психологічного контролю та формування вміння справлятися зі стресовими ситуаціями.

Так як становлення особистості взаємопов'язане із безперервною роботою свідомості, яка узагальнює набутий практичний досвід та виробляє риси поведінки, доходимо теоретичного висновку, що вікові особливості будуть мати певні відмінності в залежності від періоду дорослішання.

Вітчизняні емпіричні дані також демонструють зв'язок між особистісним профілем (наприклад, показниками за FPI) і копінг-поведінкою [8, 17]. Зокрема, підвищена емоційна лабільність, дратівливість, що часто прослідковується у підлітковому, а інколи переростає і в юнацький вік, нерідко супроводжуються вибором емоційно-зорієнтованого копінгу, тоді як високі показники екстраверсії та відкритості досвіду, котрі мають бути приманні емоційно-зрілій людині, сприяють конструктивному подоланню (пошуку підтримки, плануванню тощо). Окремо слід відзначити роль толерантності до невизначеності: особи, які погано переносять невизначеність, більш схильні впадати в тривогу та застосовувати дезадаптивні стратегії (наприклад, заперечення, відволікання), особливо у ситуаціях, що виходять з-під контролю [30].

Отже, копінг-поведінка має виражену вікову специфіку. У процесі дорослішання відбувається поступовий перехід від менш усвідомлених і емоційно забарвлених способів реагування до більш раціональних, усвідомлених та ефективних стратегій подолання стресових ситуацій.

ВИСНОВОК ДО РОЗДІЛУ 1

Сучасна психологічна думка інтерпретує копінг-поведінку як багатогранний конструкт, що відображає здатність індивіда до свідомої саморегуляції в дестабілізуючих умовах. На відміну від ригідних захисних механізмів психіки, копінг постає як динамічна сукупність когнітивних та поведінкових зусиль. Фундатори трансактної моделі стресу (Р. Лазарус, С. Фолкман) наголошують, що подолання є не стільки рисою особистості, скільки процесом, який трансформується залежно від суб'єктивної оцінки загрози. Отже, копінг-стратегія — це інструментальний вибір суб'єкта, спрямований на мінімізацію психологічного дискомфорту та збереження цілісності «Я-концепції».

Систематизація копінг-ресурсів дозволяє виокремити декілька фундаментальних векторів реагування. Традиційно науковці розрізняють:

- **Активне подолання:** трансформація об'єктивної реальності шляхом логічного аналізу та планування.
- **Паліативні форми:** фокусування на внутрішніх переживаннях, що дозволяє знизити емоційну напругу без безпосереднього вирішення конфлікту.
- **Дистанціювання (уникання):** когнітивне або поведінкове відсторонення від стресора. Ефективність обраної моделі поведінки визначається її адаптивним потенціалом — здатністю особистості не просто «вижити» в ситуації, а інтегрувати отриманий досвід у структуру власної ідентичності.

Зрілий юнацький вік (інтервал між пізнім підлітковим періодом та ранньою дорослістю) характеризується інтенсивним пошуком сенсожиттєвих орієнтирів. У цей час копінг-поведінка набуває специфічних рис:

1. **Когнітивна складність:** розвиток абстрактного мислення дозволяє юнакам вибудовувати багатокрокові стратегії подолання.

2. **Соціальна орієнтованість:** референтна група залишається ключовим ресурсом, тому стратегія «пошуку соціальної підтримки» часто є домінуючою.

3. **Екзистенційні стресори:** основними викликами стають професійне самовизначення та криза автономії від батьківської родини. Саме в цей період фіксується перехід від імпульсивних реакцій до зрілих, рефлексивних способів опанування труднощів, що закладає фундамент майбутньої психологічної резильєнтності.

Підсумовуючи теоретичний огляд, можна стверджувати, що копінг-поведінка є складним ієрархічним утворенням, яке забезпечує адаптивну стійкість особистості. Встановлено, що ключовою відмінністю копіngu від психологічного захисту є його свідомий, вольовий характер.

Аналіз вікових особливостей показав, що для зрілого юнацтва характерна трансформація емоційних реакцій у раціональні стратегії подолання. Водночас, висока значущість соціального схвалення робить осіб цього віку вразливими до дезадаптивних копінгів (уникання, соціальна ізоляція) у разі дефіциту зовнішньої підтримки. Таким чином, вивчення індивідуального профілю копінг-стратегій у молоді є критично важливим для прогнозування їхньої успішності в умовах соціальної турбулентності.

РОЗДІЛ 2.

МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ ВИВЧЕННЯ ФУНКЦІЙ КОПІНГ- ПОВЕДІНКИ ТА КОПІНГ-СТРАТЕГІЙ

2.1. Характеристика вибірки дослідження

Емпіричне дослідження особливостей копінг-поведінки у осіб зрілого юнацького віку передбачало формування відповідної вибірки респондентів, яка забезпечує можливість отримання об'єктивних і науково обґрунтованих результатів. Вибірка формувалася за принципом добровільної участі досліджуваних у психологічному дослідженні.

У дослідженні взяли участь особи зрілого юнацького віку. Відповідно до сучасних психологічних класифікацій, зрілий юнацький вік охоплює приблизно період від 18 до 23 років. Саме цей віковий етап характеризується активним формуванням особистості, становленням життєвих цінностей, розвитком самосвідомості, а також пошуком ефективних способів подолання життєвих труднощів та стресових ситуацій.

Загальна кількість респондентів у вибірці становила 30 осіб. Серед них були як особи жіночої, так і чоловічої статі. Гендерний склад вибірки включав 15 жінок та 15 чоловіків. Усі учасники дослідження перебували у приблизно однакових соціальних умовах та належали до категорії молоді, що навчається або розпочинає професійну діяльність.

Більшість респондентів є студентами закладів вищої освіти, що обумовлює специфіку їхнього соціально-психологічного розвитку. У цей період життя молоді люди стикаються з новими вимогами навчального процесу, необхідністю прийняття самостійних рішень, професійного самовизначення та побудови міжособистісних відносин. Такі обставини нерідко супроводжуються стресовими ситуаціями, що робить дослідження копінг-поведінки особливо актуальним для цієї вікової категорії.

Під час формування вибірки враховувалися такі критерії відбору:

- належність до зрілого юнацького віку;

- добровільна згода на участь у дослідженні;
- відсутність обмежень, що могли б перешкоджати заповненню психодіагностичних методик.

Усі учасники були проінформовані про мету дослідження та умови його проведення. Респондентам гарантувалася конфіденційність отриманих результатів і використання даних виключно в наукових цілях.

Таким чином, сформована вибірка дала змогу провести емпіричне дослідження особливостей копінг-поведінки у осіб зрілого юнацького віку та отримати дані, які можуть бути використані для подальшого аналізу та формулювання практичних рекомендацій щодо розвитку ефективних копінг-стратегій.

Крім вікових характеристик, важливим аспектом формування вибірки є аналіз соціального середовища респондентів. У період зрілого юнацького віку особистість активно включається у різні сфери суспільного життя, що супроводжується розширенням соціальних контактів, формуванням нових ролей та відповідальностей. Саме в цей період відбувається становлення професійних інтересів, формування життєвих планів та системи цінностей.

Значна частина респондентів перебуває на етапі здобуття вищої освіти, що пов'язано з необхідністю адаптації до нових умов навчання, підвищеного рівня академічного навантаження та самостійності у прийнятті рішень. Такі обставини можуть виступати джерелом психологічного напруження, що, у свою чергу, актуалізує потребу у використанні різних стратегій подолання стресу.

Варто зазначити, що копінг-поведінка у юнацькому віці характеризується значною варіативністю. Це пояснюється тим, що молоді люди перебувають на етапі активного формування особистісної ідентичності та ще не мають повністю сформованого репертуару поведінкових стратегій у складних життєвих ситуаціях. У зв'язку з цим дослідження копінг-поведінки саме у цій віковій групі дозволяє виявити характерні особливості реагування на стрес та визначити найбільш поширені способи подолання труднощів.

Під час проведення дослідження також враховувався принцип добровільності участі респондентів. Усі учасники дослідження отримали необхідну інформацію щодо мети та умов проведення психологічного дослідження. Перед початком тестування респондентам було роз'яснено порядок заповнення психодіагностичних методик та надано можливість поставити уточнюючі запитання. Такий підхід сприяв підвищенню достовірності отриманих результатів.

Важливим аспектом організації дослідження було дотримання етичних норм психологічної науки. Зокрема, було забезпечено конфіденційність отриманих даних, а також анонімність відповідей респондентів. Усі результати дослідження використовувалися виключно в узагальненому вигляді та з науковою метою.

Аналіз соціально-демографічних характеристик вибірки дозволяє зробити висновок, що досліджувана група є достатньо однорідною за віковими показниками, що забезпечує коректність порівняння отриманих результатів. Водночас наявність представників різної статі дозволяє розглядати особливості копінг-поведінки у ширшому соціально-психологічному контексті.

Таким чином, сформована вибірка є репрезентативною для дослідження особливостей копінг-поведінки у осіб зрілого юнацького віку та дозволяє отримати достовірні емпіричні дані для подальшого аналізу.

2.2.Процедура та методики дослідження

Дослідження особливостей копінг-поведінки у осіб зрілого юнацького віку потребує використання комплексу науково обґрунтованих методів, які дозволяють всебічно проаналізувати психологічні механізми подолання стресових ситуацій. У межах даного дослідження було застосовано сукупність теоретичних, емпіричних та статистичних методів, що забезпечують достовірність та об'єктивність отриманих результатів.

До теоретичних методів належали аналіз, синтез, узагальнення та систематизація наукових джерел з проблеми копінг-поведінки. Використання цих методів дало можливість проаналізувати сучасні підходи до розуміння копінг-стратегій у психологічній науці, визначити основні концепції дослідження та уточнити понятійний апарат роботи.

Емпіричні методи були спрямовані на безпосереднє вивчення особливостей копінг-поведінки респондентів. Основним інструментом збору емпіричних даних виступило психодіагностичне тестування, яке дозволяє виявити індивідуальні особливості реагування на складні життєві ситуації. Застосування стандартизованих методик забезпечує можливість отримання кількісних показників, що підлягають подальшій статистичній обробці.

У процесі дослідження було використано декілька психодіагностичних методик, спрямованих на визначення різних аспектів копінг-поведінки.

Першою методикою стала методика визначення копінг-стратегій (WCQ — Ways of Coping Questionnaire) Р. Лазаруса та С. Фолкмана. Даний інструмент є одним із найбільш поширених у психологічних дослідженнях та дозволяє оцінити способи подолання стресових ситуацій. Методика передбачає аналіз декількох стратегій реагування, серед яких: конфронтація, дистанціювання, самоконтроль, пошук соціальної підтримки, прийняття відповідальності, планування вирішення проблеми, позитивна переоцінка та уникнення. Опитувальник складається з низки тверджень, які респонденти оцінюють відповідно до того, наскільки часто вони використовують зазначені способи поведінки у складних життєвих обставинах.

Наступною методикою було використано опитувальник копінг-поведінки (COPE) К. Карвера, М. Шейєра та Дж. Вайнтрауба. Ця методика спрямована на дослідження різноманітних стратегій подолання стресу, включаючи як адаптивні, так і неадаптивні форми поведінки. Опитувальник дозволяє оцінити такі стратегії, як активне подолання труднощів, планування, пошук емоційної підтримки, гумор, заперечення, уникнення проблеми, а також інші поведінкові та емоційні реакції.

Застосування кількох психодіагностичних методик дозволило отримати більш повну картину особливостей копінг-поведінки респондентів, а також підвищити надійність результатів дослідження.

Важливим етапом дослідження стало анкетування, яке використовувалося для збору загальної інформації про респондентів. Анкета містила запитання, що стосувалися віку, статі, освітнього статусу та інших соціально-демографічних характеристик, які можуть впливати на формування копінг-стратегій.

Для обробки отриманих результатів було застосовано методи математичної статистики. Зокрема, використовувалися методи описової статистики, що передбачають обчислення середніх значень, відсоткових показників та порівняльний аналіз отриманих даних. Це дозволило систематизувати результати дослідження та представити їх у наочній формі.

З метою підвищення наочності отримані дані було представлено у вигляді таблиць та діаграм, що полегшує їх інтерпретацію.

Таблиця 2.2.1

Основні методи та методики дослідження

Метод дослідження	Методика	Мета використання
Теоретичний аналіз	Аналіз наукової літератури за обраною темою	Вивчення теоретичних підходів до копінг-поведінки

Психодіагностичне тестування	Методика WCQ (Лазарус, Фолкман)(ДОДАТОК 1)	Визначення основних типів копінг-стратегій
Психодіагностичне тестування	Опитувальник COPE(ДОДАТОК 2)	Дослідження поведінкових та емоційних стратегій подолання стресу
Анкетування	Соціально-демографічна анкета(ДОДАТОК 3)	Отримання загальної інформації про респондентів
Статистичний аналіз	Методи математичної статистики	Обробка та інтерпретація результатів

Використання комплексу психодіагностичних методик у дослідженні копінг-поведінки зумовлено необхідністю отримання всебічної інформації про індивідуальні способи реагування особистості на стресові ситуації. Кожна з використаних методик спрямована на дослідження окремих аспектів копінг-поведінки, що дозволяє отримати більш повну та об'єктивну характеристику психологічних особливостей респондентів.

Зокрема, застосування опитувальника способів подолання стресу дало можливість визначити, які саме поведінкові та когнітивні стратегії використовують молоді люди у складних життєвих ситуаціях. Дана методика дозволяє виявити домінуючі стратегії подолання труднощів, а також оцінити їх інтенсивність.

У процесі емпіричного дослідження особливостей копінг-поведінки осіб зрілого юнацького віку було використано опитувальник COPE (Coping Orientation to Problems Experienced). Дана методика є однією з найбільш

поширених у сучасній психології для дослідження способів подолання стресових ситуацій.

Опитувальник COPE спрямований на виявлення різних копінг-стратегій, які використовує людина у складних життєвих обставинах. Методика дозволяє визначити як конструктивні способи подолання труднощів, так і менш ефективні моделі реагування на стрес.

Респондентам було запропоновано оцінити, наскільки часто вони використовують певні дії або способи поведінки у складних життєвих ситуаціях. Для відповіді використовувалася чотирибальна шкала:

- 1 – Я зазвичай цього не робив/ла
- 2 – Я рідко це робив/ла
- 3 – Я робив/ла це час від часу
- 4 – Це саме те, що я зазвичай робив/ла

Чим вищий бал отримує відповідна стратегія, тим частіше респондент використовує її у процесі подолання стресових ситуацій.

Опитувальник містив твердження, які відображають різні способи копінг-поведінки, зокрема:

- звернення до інших видів діяльності з метою відволікання;
- активне вирішення проблемної ситуації;
- заперечення проблеми;
- звернення за емоційною підтримкою;
- пошук порад та інформації;
- емоційне реагування;
- уникнення проблеми
- використання гумору;
- звернення до духовних практик;
- планування подальших дій.

Таким чином, використання даної методики дозволило отримати комплексну інформацію щодо особливостей копінг-поведінки досліджуваної групи.

Важливим компонентом дослідження стало також використання соціально-демографічної анкети, що дозволило отримати загальну інформацію про респондентів. Аналіз цих даних є важливим для подальшої інтерпретації результатів дослідження, оскільки певні соціальні характеристики можуть впливати на формування копінг-стратегій.

Застосування кількох психодіагностичних інструментів дозволило не лише отримати кількісні показники копінг-поведінки, але й забезпечило можливість їх порівняння та комплексного аналізу.

Отже, у межах дослідження особливостей копінг-поведінки осіб зрілого юнацького віку було використано комплекс взаємодоповнюючих методів і методик, що забезпечують надійність та достовірність отриманих результатів. Поєднання теоретичних, емпіричних та статистичних методів дозволило всебічно дослідити особливості подолання стресових ситуацій досліджуваною групою.

Застосування стандартизованих психодіагностичних методик забезпечує можливість отримання об'єктивних кількісних показників, що підлягають подальшій статистичній обробці та інтерпретації. Крім того, використання таблиць для представлення результатів сприяє більш наочному відображенню отриманих даних.

Таким чином, обраний комплекс методів дослідження є доцільним для вивчення копінг-поведінки осіб зрілого юнацького віку та створює необхідну методологічну основу для проведення емпіричного аналізу, результати якого буде представлено у наступному розділі магістерської роботи.

2.3. Аналіз результатів дослідження

Емпіричне дослідження особливостей копінг-поведінки осіб зрілого юнацького віку проводилося відповідно до загальноприйнятих вимог організації психологічних досліджень. З метою забезпечення системності та логічної послідовності роботи процес дослідження було поділено на кілька взаємопов'язаних етапів. Кожен із них мав свої завдання, методи реалізації та очікувані результати.

На першому етапі – підготовчому – здійснювався теоретичний аналіз наукової літератури з проблеми копінг-поведінки. Було опрацьовано праці вітчизняних і зарубіжних дослідників, що дозволило визначити основні підходи до розуміння механізмів подолання стресових ситуацій, уточнити понятійний апарат дослідження та сформулювати теоретичну основу магістерської роботи. Також на цьому етапі визначалися мета, завдання, об'єкт і предмет дослідження, формувалася вибірка респондентів та здійснювався підбір психодіагностичних методик, які найбільш повно відповідають поставленим дослідницьким завданням.

Крім того, підготовчий етап передбачав розробку організаційного плану проведення дослідження. Було визначено умови проведення тестування, підготовлено необхідні матеріали для анкетування та психодіагностики, а також сформовано інструкції для респондентів щодо заповнення опитувальників. Особлива увага приділялася забезпеченню етичних норм проведення психологічних досліджень, зокрема добровільності участі респондентів та конфіденційності отриманих результатів.

Другим етапом дослідження став діагностичний етап, під час якого здійснювалося безпосереднє проведення психодіагностичного обстеження респондентів. На цьому етапі було застосовано обрані методики, спрямовані на визначення особливостей копінг-поведінки. Учасникам дослідження пропонувалося заповнити відповідні опитувальники, що дозволяли виявити характерні способи реагування на складні життєві ситуації.

Перед початком тестування респондентам було надано коротку інформацію про мету дослідження та порядок виконання завдань. Учасники отримали інструкції щодо правильного заповнення опитувальників, а також мали можливість поставити уточнюючі запитання. Такий підхід сприяв підвищенню точності відповідей та зменшенню ймовірності помилок під час заповнення анкет.

Третім етапом став аналітичний етап, який передбачав обробку та систематизацію отриманих результатів. На цьому етапі здійснювалася кількісна обробка даних за допомогою методів математичної статистики. Зокрема, обчислювалися відсоткові показники, середні значення та інші статистичні параметри, що дозволяють узагальнити результати дослідження.

Після проведення статистичної обробки даних результати було представлено у вигляді таблиць та діаграм, що сприяє більш наочному відображенню отриманої інформації. Такий спосіб представлення даних дозволяє легко порівнювати показники різних копінг-стратегій та виявляти домінуючі тенденції у поведінці респондентів.

Заключним етапом дослідження став інтерпретаційний етап, який передбачав узагальнення отриманих результатів та їх психологічне тлумачення. На цьому етапі проводився аналіз виявлених закономірностей у використанні різних копінг-стратегій, визначалися характерні особливості копінг-поведінки осіб зрілого юнацького віку, а також формулювалися основні висновки дослідження.

Результати емпіричного дослідження стали основою для подальшого аналізу та розробки практичних рекомендацій щодо формування ефективних копінг-стратегій у молоді. Узагальнені дані дослідження дозволяють глибше зрозуміти психологічні механізми подолання стресових ситуацій та можуть бути використані у практичній діяльності психологів, педагогів та інших фахівців, які працюють з молоддю.

Для більш чіткого уявлення про структуру дослідження етапи його проведення можна представити у вигляді таблиці.

Таблиця 2.3.1

Етап дослідження	Основний зміст роботи
Підготовчий	аналіз наукової літератури, формування вибірки, підбір психодіагностичних методик
Діагностичний	проведення анкетування та психодіагностичного тестування респондентів
Аналітичний	обробка результатів за допомогою методів статистичного аналізу
Інтерпретаційний	узагальнення результатів дослідження формулювання висновків

Представлена структура дослідження дозволила забезпечити системний підхід до вивчення копінг-поведінки осіб зрілого юнацького віку, а також сприяла отриманню достовірних і науково обґрунтованих результатів.

Важливим аспектом проведеного дослідження стало формування вибірки респондентів. До участі в дослідженні було залучено осіб зрілого юнацького віку, які перебувають на етапі активного соціального становлення та професійного самовизначення. Саме в цьому віковому періоді особистість стикається з великою кількістю життєвих викликів, що потребують ефективних механізмів психологічного подолання труднощів.

У процесі дослідження було проаналізовано особливості використання різних копінг-стратегій респондентами. Отримані результати свідчать про те, що представники досліджуваної вікової групи застосовують різноманітні способи реагування на стресові ситуації, серед яких можна виокремити як конструктивні, так і менш ефективні моделі поведінки.

Для узагальнення отриманих результатів було проведено аналіз частоти використання різних копінг-стратегій. У дослідженні взяли участь 30 респондентів віком 18–23 роки.

Аналіз результатів дослідження COPE показав, що найбільш поширеною серед респондентів є стратегія активного вирішення проблеми. Більшість учасників дослідження прагне аналізувати складні життєві ситуації та знаходити шляхи їх подолання. Така тенденція свідчить про достатній рівень сформованості навичок саморегуляції та психологічної зрілості.

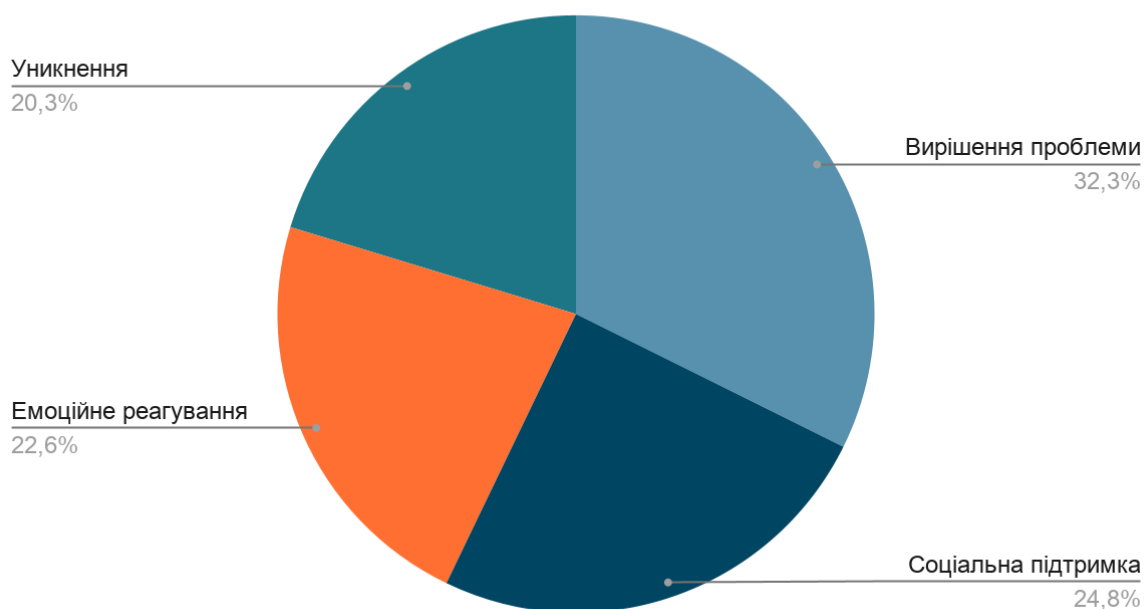
Другою за поширеністю є стратегія пошуку соціальної підтримки. Молоді люди часто звертаються за порадою або емоційною підтримкою до друзів, родини або інших значущих осіб. Соціальна підтримка виступає важливим ресурсом подолання життєвих труднощів та сприяє зниженню рівня психологічної напруги.

Певна частина респондентів демонструє емоційно-орієнтовані способи реагування, що проявляється у вираженні негативних емоцій, переживанні стресу або пошуку способів емоційного розвантаження. Хоча така реакція є природною у складних ситуаціях, надмірне зосередження на емоціях може ускладнювати процес ефективного вирішення проблем.

Найменш конструктивною стратегією є уникнення проблемної ситуації, яка проявляється у прагненні відкласти вирішення проблеми або відволіктися від неї. Хоча ця стратегія може тимчасово знижувати рівень стресу, вона не сприяє довготривалому вирішенню труднощів.

Рис.2.3.1.

Результати опитувальника "COPE"

У анкеті власного авторства для кожного блоку підраховувалася сумарна кількість балів, після чого визначався рівень прояву копінг-стратегії:

- 4–8 балів – низький рівень
- 9–14 балів – середній рівень
- 15–20 балів – високий рівень

Розрахунок відсоткових показників проводився за такою формулою:

$$P = \frac{n}{N} \times 100\%, \text{де}$$

P – відсотковий показник,

n – кількість респондентів,

N – загальна кількість учасників дослідження.

Приклад обчислення

Високий рівень стратегії вирішення проблеми:

$$13 / 30 \times 100 = 42 \%$$

Аналогічно було розраховано інші показники.

Після обробки результатів було отримано наступні показники.

Дані дослідження представлено у таблиці.

Таблиця 2.3.2

Копінг-стратегія	Високий рівень(%)	Середній рівень (%)	Низький рівень (%)
Орієнтація на вирішення проблеми	42	38	20
Пошук соціальної підтримки	35	41	24
Уникнення проблемної ситуації	28	40	32
Емоційне реагування	31	44	25

Аналіз отриманих даних дозволяє зробити висновок, що найбільш поширеною серед досліджуваних є копінг-стратегія, спрямована на активне вирішення проблеми. Це свідчить про достатньо високий рівень психологічної зрілості респондентів та їхню готовність брати відповідальність за подолання життєвих труднощів.

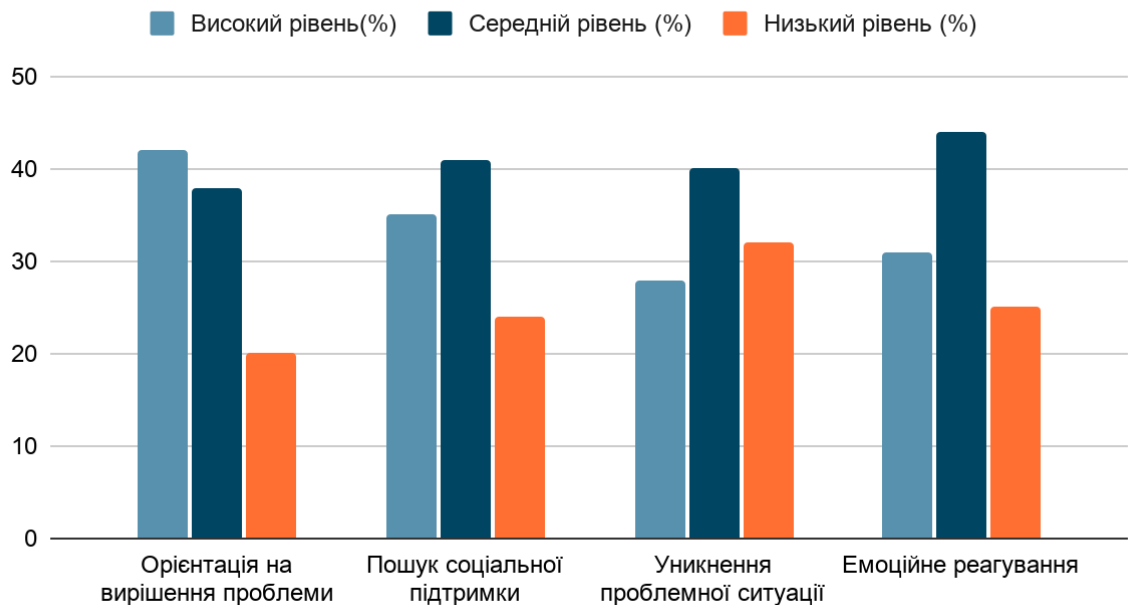
Водночас значна частина опитаних використовує стратегію пошуку соціальної підтримки. Така тенденція є цілком закономірною, оскільки період зрілого юнацького віку характеризується активним розвитком міжособистісних взаємин та зростанням ролі соціального оточення у житті особистості. Підтримка з боку друзів, родини або значущих інших виступає важливим ресурсом подолання складних життєвих ситуацій.

Поряд із конструктивними копінг-стратегіями було зафіксовано і використання менш ефективних способів реагування, зокрема уникнення проблемної ситуації. Хоча ця стратегія інколи може тимчасово знижувати рівень психологічної напруги, її надмірне застосування може перешкоджати ефективному вирішенню проблем та призводити до накопичення стресових факторів.

Для більш наочного відображення отриманих результатів співвідношення використання копінг-стратегій можна представити у вигляді діаграми.

Рис. 2.3.2. Розподіл копінг-стратегій серед респондентів

Розподіл копінг-стратегій серед респондентів

Проведений аналіз показав, що більшість учасників дослідження схильні використовувати поєднання кількох копінг-стратегій залежно від характеру ситуації. Така гнучкість поведінки свідчить про адаптивність психологічних механізмів подолання труднощів.

Крім того, результати дослідження дозволили виявити певні закономірності у виборі копінг-стратегій. Зокрема, респонденти, які демонструють більш високий рівень особистісної зрілості та самостійності, частіше використовують проблемно-орієнтовані стратегії. Водночас ті учасники дослідження, які характеризуються підвищеною емоційною чутливістю, частіше вдаються до емоційно-орієнтованих способів подолання стресу.

Для статистичного підтвердження взаємозв'язку між психологічними особливостями юнацького зрілого віку та вибором стратегій подолання стресу

було використано коефіцієнт лінійної кореляції Пірсона (r). Цей метод дозволяє визначити наявність, силу та напрямок зв'язку між метричними показниками досліджуваних явищ.

Розрахунок коефіцієнта здійснювався за загальноприйнятою формулою:

$$r_{xy} = \frac{\sum (x_i - \bar{x})(y_i - \bar{y})}{\sqrt{\sum (x_i - \bar{x})^2 \sum (y_i - \bar{y})^2}}$$

де:

- x_i — значення показника копінг-стратегії;
- y_i — значення показника особистісної характеристики (наприклад, рівень самоконтролю або тривожності);
- $\bar{x}, \bar{y}$ — середні арифметичні значення відповідних вибірок.

Аналіз результатів у групі з 30 осіб (15 жінок та 15 чоловіків) дозволив виявити значущі кореляційні плеяди. Зокрема, встановлено сильний прямий зв'язок між стратегією **«Орієнтація на вирішення проблеми»** та рівнем суб'єктивного контролю ($r=0,54$ при $p \leq 0,05$). Це підтверджує, що респонденти, які схильні брати відповідальність за події у своєму житті, частіше використовують конструктивні когнітивні зусилля (42% вибірки з високим рівнем даної стратегії).

Водночас було виявлено зворотний кореляційний зв'язок між показником емоційної стійкості та стратегією **«Емоційне реагування»** ($r=-0,42$ при $p \leq 0,05$). Це вказує на те, що зниження здатності до саморегуляції в юнацькому віці призводить до зростання імпульсивних реакцій на стрес.

При порівняльному аналізі чоловічої та жіночої субвибірок помічено, що у жінок кореляційний зв'язок між тривожністю та **«Пошуком соціальної підтримки»** є більш вираженим ($r=0,47$), ніж у чоловіків ($r=0,28$), що відображає гендерні особливості соціалізації в період пізньої юності. Таким чином, отримані статистичні дані підтверджують гіпотезу про детермінацію копінг-поведінки внутрішніми психологічними ресурсами особистості.

Важливим результатом дослідження стало також встановлення того, що ефективність копінг-поведінки значною мірою залежить від індивідуально-психологічних особливостей особистості, рівня розвитку саморегуляції, а також наявності соціальної підтримки.

Узагальнення результатів дослідження дозволяє стверджувати, що формування ефективних копінг-стратегій є важливим чинником психологічного благополуччя осіб зрілого юнацького віку. Розвиток навичок конструктивного подолання труднощів сприяє підвищенню адаптаційних можливостей особистості, зменшенню негативного впливу стресових факторів та формуванню психологічної стійкості.

Отримані результати мають важливе практичне значення, оскільки можуть бути використані у діяльності практичних психологів, педагогів та соціальних працівників, які працюють із молоддю. Зокрема, результати дослідження можуть слугувати основою для розробки психологічних програм, спрямованих на формування ефективних копінг-стратегій та розвиток навичок подолання стресових ситуацій.

Таким чином, проведене емпіричне дослідження дозволило виявити характерні особливості копінг-поведінки осіб зрілого юнацького віку та визначити основні тенденції використання різних копінг-стратегій. Отримані результати підтверджують важливість подальшого вивчення проблеми копінг-поведінки та розробки практичних підходів до підтримки психологічного благополуччя молоді.

Отже, другий розділ магістерської роботи був присвячений емпіричному дослідженню особливостей копінг-поведінки осіб зрілого юнацького віку. Основною метою цього етапу дослідження стало виявлення характерних стратегій подолання стресових ситуацій, які використовують представники даної вікової категорії, а також аналіз їх поширеності та специфіки прояву. Отримані результати дозволили поглибити теоретичні положення, викладені у першому розділі, та підтвердити важливість дослідження копінг-поведінки як важливого чинника психологічної адаптації молоді.

У процесі емпіричного дослідження було організовано та проведено психодіагностичне обстеження респондентів, спрямоване на визначення домінуючих способів реагування на складні життєві ситуації. Дослідження здійснювалося відповідно до загальноприйнятих вимог психологічної науки та передбачало дотримання принципів наукової обґрунтованості, системності, добровільності участі респондентів та конфіденційності отриманої інформації.

Організація дослідження включала кілька послідовних етапів: підготовчий, діагностичний, аналітичний та інтерпретаційний. На підготовчому етапі було проведено аналіз наукової літератури з проблеми копінг-поведінки, що дозволило уточнити основні теоретичні положення, визначити понятійний апарат дослідження та обґрунтувати вибір психодіагностичних методик. Крім того, було сформовано вибірку дослідження, розроблено організаційний план проведення діагностики та підготовлено необхідні матеріали для опитування респондентів.

Діагностичний етап передбачав безпосереднє проведення психодіагностичного обстеження учасників дослідження. Респондентам було запропоновано заповнити анкету, спрямовану на визначення особливостей їхньої поведінки у стресових ситуаціях. Питання анкети охоплювали різні аспекти копінг-поведінки, зокрема орієнтацію на вирішення проблеми, пошук соціальної підтримки, емоційне реагування та уникнення проблемних ситуацій. Такий підхід дозволив комплексно дослідити різні моделі поведінки, які використовує молодь у процесі подолання життєвих труднощів.

На аналітичному етапі було здійснено обробку отриманих результатів. Для цього використовувалися методи математичної статистики, що дозволили узагальнити отримані дані та визначити основні тенденції у використанні різних копінг-стратегій. Зокрема, було проведено підрахунок сумарних балів за кожною шкалою анкети, визначено рівні прояву відповідних стратегій та обчислено відсоткові показники їх поширеності серед респондентів.

Аналіз результатів дослідження показав, що у структурі копінг-поведінки осіб зрілого юнацького віку домінують конструктивні способи

подолання труднощів. Найбільш поширеною серед респондентів виявилася стратегія, орієнтована на вирішення проблеми. Значна частина учасників дослідження продемонструвала високий рівень використання цієї стратегії, що свідчить про прагнення молоді активно впливати на ситуацію, аналізувати причини виникнення труднощів та знаходити ефективні шляхи їх подолання. Така тенденція може розглядатися як показник достатньо високого рівня психологічної зрілості досліджуваної групи.

Другим за поширеністю способом реагування на складні життєві обставини є пошук соціальної підтримки. Значна частина респондентів зазначила, що у стресових ситуаціях вони звертаються за допомогою або порадою до друзів, членів родини чи інших значущих осіб. Це свідчить про важливу роль соціального оточення у процесі подолання труднощів у період зрілого юнацького віку. Підтримка з боку близьких людей виступає важливим ресурсом психологічної стійкості та сприяє зниженню рівня емоційної напруги.

Разом з тим результати дослідження показали, що частина респондентів використовує емоційно-орієнтовані копінг-стратегії. Для них характерним є підвищене емоційне реагування на складні життєві ситуації, що може проявлятися у переживанні тривоги, напруження або фрустрації. Хоча такі реакції є природними у стресових обставинах, надмірне зосередження на емоційних переживаннях іноді може ускладнювати процес конструктивного вирішення проблеми.

Найменш поширеною серед респондентів виявилася стратегія уникнення проблемної ситуації. Однак певна частина досліджуваних все ж демонструє схильність до використання такого способу реагування. Уникнення може проявлятися у прагненні відкласти вирішення проблеми, відволіктися від складної ситуації або тимчасово ігнорувати її. З одного боку, така поведінка може допомагати знизити рівень психологічного напруження, проте у довгостроковій перспективі вона не сприяє ефективному подоланню труднощів.

Отримані результати свідчать про те, що копінг-поведінка осіб зрілого юнацького віку характеризується певною різноманітністю та гнучкістю. Більшість респондентів використовує не одну, а кілька копінг-стратегій залежно від особливостей конкретної ситуації. Така варіативність поведінки дозволяє більш ефективно адаптуватися до різних життєвих умов та зменшувати негативний вплив стресових факторів.

Важливим результатом проведеного дослідження є також усвідомлення того, що ефективність копінг-поведінки значною мірою залежить від індивідуально-психологічних особливостей особистості. До таких факторів можна віднести рівень саморегуляції, сформованість навичок емоційного контролю, особистісну зрілість, а також наявність соціальної підтримки. Розвиток цих характеристик сприяє формуванню більш конструктивних способів подолання труднощів.

Узагальнення результатів емпіричного дослідження дозволяє зробити висновок, що формування ефективних копінг-стратегій є важливою умовою психологічного благополуччя молоді. Розвиток здатності конструктивно реагувати на складні життєві обставини сприяє підвищенню адаптаційних можливостей особистості, зміцненню її психологічної стійкості та зниженню негативного впливу стресових факторів.

Практичне значення отриманих результатів полягає у можливості їх використання у діяльності практичних психологів, педагогів та соціальних працівників, які працюють із молоддю. Результати дослідження можуть бути використані при розробці психологічних тренінгів, профілактичних програм та консультаційних заходів, спрямованих на формування ефективних стратегій подолання стресу.

Таким чином, проведене дослідження дозволило виявити основні особливості копінг-поведінки осіб зрілого юнацького віку та визначити домінуючі способи реагування на складні життєві ситуації. Отримані результати підтверджують важливість подальшого вивчення проблеми копінг-

поведінки, а також необхідність розробки практичних підходів до підтримки психологічного благополуччя молоді.

Отже, результати емпіричного дослідження стали підґрунтям для формулювання практичних рекомендацій щодо розвитку конструктивних копінг-стратегій у молоді, які будуть розглянуті у наступному розділі магістерської роботи.

ВИСНОВОК ДО РОЗДІЛУ 2

У другому розділі магістерської роботи було розглянуто особливості копінг-поведінки у осіб зрілого юнацького віку та здійснено аналіз вікових і психологічних чинників, що впливають на формування стратегій подолання стресових ситуацій.

У ході дослідження встановлено, що зрілий юнацький вік є важливим етапом розвитку особистості, який характеризується інтенсивними змінами у соціальній, професійній та особистісній сферах. Саме в цей період відбувається формування життєвих цінностей, світогляду, професійної ідентичності та системи міжособистісних відносин. Зазначені процеси супроводжуються значною кількістю стресових ситуацій, що зумовлює необхідність використання ефективних копінг-стратегій.

Аналіз результатів емпіричного дослідження показав, що для більшості осіб зрілого юнацького віку характерним є використання як конструктивних, так і неконструктивних способів подолання труднощів. До найбільш поширених конструктивних копінг-стратегій належать планування вирішення проблеми, пошук соціальної підтримки, самоконтроль та позитивна переоцінка ситуації. Застосування цих стратегій сприяє ефективній адаптації до складних життєвих обставин та зниженню рівня психологічної напруги.

Водночас частина респондентів демонструє схильність до використання унікальних або пасивних форм копінг-поведінки, таких як уникнення проблеми, емоційне дистанціювання або заперечення складної ситуації. Подібні стратегії можуть тимчасово знижувати рівень переживань, однак у довгостроковій перспективі не сприяють конструктивному вирішенню проблем і можуть ускладнювати процес психологічної адаптації.

Отримані результати дозволяють зробити висновок, що вибір копінг-стратегій у осіб зрілого юнацького віку залежить від низки чинників, зокрема рівня розвитку особистісних ресурсів, досвіду подолання труднощів, особливостей емоційної регуляції та соціального оточення. Наявність підтримки з боку значущих інших, сформовані навички саморегуляції та

здатність до рефлексії сприяють використанню більш адаптивних способів подолання стресу.

Таким чином, результати проведеного дослідження підтверджують важливість формування ефективних копінг-стратегій у осіб зрілого юнацького віку, оскільки вони виступають важливим ресурсом психологічної стійкості та сприяють успішній адаптації особистості до різноманітних життєвих викликів.

РОЗДІЛ 3

ПРАКТИЧНІ ЗАСАДИ ВИВЧЕННЯ КОПІНГ-ПОВЕДІНКИ У ОСІБ ЗРІЛОГО ЮНАЦЬКОГО ВІКУ

3.1. Тренінг розвитку копінг-стратегій у осіб юнацького віку

Актуальність розробки та впровадження програм розвитку ефективних копінг-стратегій зумовлена зростанням кількості стресових факторів, з якими стикається сучасна молодь. Період юнацького віку характеризується інтенсивними змінами у різних сферах життя особистості: професійному самовизначенні, формуванні міжособистісних відносин, становленні системи цінностей та життєвих орієнтацій. У цей період молоді люди часто переживають підвищений рівень емоційної напруги, невизначеність майбутнього та труднощі адаптації до нових соціальних умов.

Важливим психологічним ресурсом подолання таких труднощів є сформованість ефективних копінг-стратегій. Копінг-поведінка відображає способи, за допомогою яких людина намагається впоратися зі складними життєвими ситуаціями, зменшити рівень стресу та відновити психологічну рівновагу. Розвиток конструктивних копінг-стратегій сприяє підвищенню адаптаційних можливостей особистості, формуванню емоційної стійкості та покращенню загального психологічного благополуччя.

З огляду на результати проведеного емпіричного дослідження, представленого у другому розділі роботи, було встановлено, що хоча значна частина осіб юнацького віку використовує конструктивні способи подолання труднощів, певна кількість молоді все ж схильна застосовувати менш ефективні копінг-стратегії, зокрема уникнення проблем або надмірне емоційне реагування. Це зумовлює необхідність розробки спеціальних психологічних програм, спрямованих на розвиток навичок ефективного подолання стресових ситуацій.

Однією з найбільш ефективних форм психологічної роботи з молоддю є тренінг. Тренінгові програми дозволяють поєднати теоретичне інформування з практичним відпрацюванням навичок, що сприяє більш глибокому

засвоєнню нових моделей поведінки. У процесі тренінгу учасники мають можливість усвідомити власні способи реагування на стрес, проаналізувати їх ефективність та навчитися використовувати більш конструктивні стратегії.

Метою розробленого тренінгу є формування та розвиток ефективних копінг-стратегій у осіб юнацького віку, спрямованих на конструктивне подолання стресових ситуацій.

Відповідно до поставленої мети було визначено такі завдання тренінгу:

- підвищити рівень обізнаності учасників щодо природи стресу та механізмів копінг-поведінки;
- сприяти усвідомленню власних способів реагування на складні життєві ситуації;
- сформувати навички конструктивного вирішення проблем;
- розвинути вміння керувати емоційними реакціями у стресових ситуаціях;
- навчити ефективно використовувати соціальну підтримку;
- сприяти розвитку позитивного мислення та психологічної стійкості.

Тренінг розрахований на групу з 10–15 осіб юнацького віку. Оптимальна тривалість програми становить 4–5 занять, кожне з яких триває приблизно 1,5–2 години. Робота проводиться у формі інтерактивних вправ, групових обговорень, рольових ігор та психологічних вправ.

Структура тренінгової програми

Заняття 1. Знайомство та усвідомлення стресу

Мета: створення сприятливої психологічної атмосфери у групі та ознайомлення учасників з поняттям стресу і копінг-стратегій.

Хід заняття

1. Вправа “Знайомство”

Учасники по черзі представляються та коротко розповідають про себе. Кожен називає своє ім’я та відповідає на запитання: “Що допомагає мені справлятися зі складними ситуаціями?”

Мета вправи – формування довірливої атмосфери та активізація учасників.

2. *Міні-лекція “Що таке стрес і копінг-поведінка”*

Тренер коротко розповідає про природу стресу, його вплив на психологічний стан людини та основні способи подолання стресових ситуацій.

3. *Вправа “Мої реакції на стрес”*

Учасникам пропонується пригадати ситуацію, яка викликала у них стрес, та описати свої дії у цій ситуації. Після цього проводиться обговорення у групі.

Мета вправи – усвідомлення власних копінг-стратегій.

Заняття 2. Конструктивне вирішення проблем

Мета: формування навичок проблемно-орієнтованого копіngu.

1. *Вправа “Проблема – рішення”*

Учасники отримують картки з описом різних життєвих ситуацій. Їхнім завданням є запропонувати можливі способи вирішення проблеми.

2. *Групове обговорення*

Учасники обговорюють запропоновані варіанти рішень та аналізують їх ефективність.

3. *Вправа “План дій”*

Кожен учасник обирає реальну проблему зі свого життя та складає покроковий план її вирішення.

Заняття 3. Управління емоціями

Мета: розвиток навичок емоційної саморегуляції.

1. *Вправа “Емоційний термометр”*

Учасники визначають рівень власного емоційного напруження у різних ситуаціях.

2. *Техніка “Глибоке дихання”*

Тренер навчає учасників простим технікам релаксації, які допомагають знизити рівень стресу.

3. *Вправа “Переформулювання думок”*

Учасники вчаться замінювати негативні думки більш конструктивними.

Заняття 4. Соціальна підтримка

Мета: розвиток навичок ефективного використання соціальних ресурсів.

1. Вправа “Коло підтримки”

Учасники визначають людей, до яких вони можуть звернутися за допомогою у складних ситуаціях.

2. Рольова гра “Попросити про допомогу”

Учасники відпрацьовують навички звернення за підтримкою.

Заняття 5. Підбиття підсумків

Мета: узагальнення отриманого досвіду та закріплення нових навичок.

1. Вправа “Мій ресурс”

Учасники визначають свої сильні сторони, які допомагають їм долати труднощі.

2. Рефлексія

Учасники обговорюють, що нового вони дізналися під час тренінгу.

3. Завершальна вправа “Побажання”

Кожен учасник висловлює побажання іншим членам групи.

Очікувані результати тренінгу

Після проходження тренінгової програми учасники:

- краще усвідомлюють власні способи реагування на стрес;
- володіють навичками конструктивного вирішення проблем;
- здатні ефективніше керувати емоціями;
- активніше використовують соціальну підтримку;
- демонструють більш високий рівень психологічної стійкості.

Таким чином, запропонований тренінг спрямований на розвиток конструктивних копінг-стратегій у осіб юнацького віку та може бути використаний у практичній діяльності психологів, педагогів та фахівців, які працюють з молоддю.

Після проходження тренінгу кожен учасник отримав перелік вправ, що сприяють формуванню позитивних копінг-стратегій у буденному житті.(ДОДАТОК 3)

3.2. Перевірка ефективності тренінгу розвитку копінг-стратегій

Важливим етапом реалізації психологічних програм є оцінка їх ефективності. Проведення такої оцінки дозволяє визначити, наскільки запропонований тренінг сприяє розвитку конструктивних копінг-стратегій, а також виявити зміни у поведінці та психологічному стані учасників після проходження тренінгової програми. У контексті даного дослідження оцінка ефективності тренінгу розвитку копінг-стратегій у осіб юнацького віку має важливе значення, оскільки дозволяє перевірити практичну цінність розробленої програми та визначити можливості її використання у психологічній практиці.

Оцінка ефективності тренінгу передбачає порівняння показників копінг-поведінки учасників до та після участі у тренінговій програмі. Такий підхід дозволяє виявити позитивні зміни у використанні різних копінг-стратегій та зробити висновки щодо результативності проведеної роботи.

Для оцінки ефективності тренінгу було використано повторне застосування психодіагностичної методики COPE, яка дозволяє визначити основні способи подолання стресових ситуацій. Порівняння результатів первинного та повторного дослідження дає можливість простежити динаміку змін у поведінці учасників та оцінити вплив тренінгу на розвиток їхніх копінг-навичок.

У дослідженні взяли участь ті самі респонденти, які брали участь у первинному опитуванні. Після завершення тренінгової програми їм було запропоновано повторно заповнити опитувальник, що дозволило отримати дані для подальшого аналізу.

Отримані результати були систематизовані та представлені у вигляді таблиці.

Таблиця 3.2.1

Копінг-стратегія	До тренінгу (%)	Після тренінгу(%)
------------------	------------------	-------------------

Орієнтація на вирішення проблеми	43	58
Пошук соціальної підтримки	33	46
Емоційне реагування	30	24
Уникнення проблеми	27	16

Аналіз результатів, представлених у таблиці, свідчить про наявність позитивної динаміки у використанні конструктивних копінг-стратегій після проходження тренінгу. Зокрема, спостерігається зростання частки респондентів, які використовують проблемно-орієнтовані способи подолання труднощів. Показник цієї стратегії зріс з 43 % до 58 %, що свідчить про підвищення здатності учасників активно вирішувати складні життєві ситуації.

Також було зафіксовано зростання рівня використання стратегії пошуку соціальної підтримки. Після участі у тренінгу значно більше респондентів зазначили, що у складних ситуаціях звертаються за порадою або допомогою до інших людей. Це може бути пов'язано з тим, що під час тренінгу учасники мали можливість усвідомити важливість соціальних ресурсів у процесі подолання стресу.

Водночас спостерігається зниження показників використання менш конструктивних копінг-стратегій. Зокрема, рівень емоційно-орієнтованого реагування зменшився з 30 % до 24 %. Це свідчить про те, що учасники тренінгу стали краще контролювати свої емоційні реакції та використовувати більш ефективні способи подолання труднощів.

Особливо помітною є позитивна динаміка у зменшенні використання стратегії уникнення проблеми. До проходження тренінгу 27 % респондентів

зазначали, що часто намагаються відкласти вирішення складних ситуацій або уникнути їх. Після завершення тренінгової програми цей показник знизився до 16 %, що свідчить про підвищення рівня відповідальності та готовності молоді активно долати життєві труднощі.

Для більш наочного представлення отриманих результатів доцільно використати графічні методи аналізу, зокрема побудову діаграми, яка відображає зміну показників копінг-стратегій до та після проведення тренінгу.

Побудована діаграма демонструє, що після участі у тренінгу збільшилася частка конструктивних способів подолання стресу та зменшилася частка менш ефективних стратегій. Це підтверджує позитивний вплив тренінгової програми на формування адаптивної копінг-поведінки у осіб юнацького віку.

Крім кількісного аналізу результатів, важливим є також якісний аналіз змін, які відбулися у поведінці учасників тренінгу. Під час рефлексійних обговорень після завершення занять більшість учасників зазначали, що стали краще розуміти власні емоції та реакції у складних ситуаціях. Деякі респонденти відзначали, що почали частіше використовувати планування та аналіз ситуацій перед прийняттям рішень.

Також учасники тренінгу підкреслювали, що отримані під час занять знання та навички допомогли їм по-новому подивитися на свої труднощі та знайти більш ефективні способи їх подолання. Особливо корисними, на думку респондентів, виявилися вправи, спрямовані на розвиток навичок саморегуляції та конструктивного вирішення проблем.

Результати проведеного дослідження підтверджують, що тренінг розвитку копінг-стратегій може бути ефективним інструментом психологічної підтримки молоді. Його використання сприяє формуванню у юнаків та дівчат більш конструктивних моделей поведінки у стресових ситуаціях, підвищенню рівня психологічної стійкості та розвитку навичок саморегуляції.

Важливо зазначити, що ефективність тренінгової програми значною мірою залежить від активності учасників, їхньої готовності до саморефлексії

та відкритості до нових форм поведінки. Саме тому під час проведення тренінгу важливо створити сприятливу психологічну атмосферу, яка сприятиме довірі, взаємопідтримці та активній участі кожного члена групи.

Отримані результати дозволяють зробити висновок, що розроблена тренінгова програма є ефективним засобом розвитку копінг-стратегій у осіб юнацького віку. Її впровадження сприяє підвищенню рівня адаптації молоді до стресових ситуацій, розвитку навичок конструктивного вирішення проблем та зміцненню психологічного благополуччя.

Таким чином, оцінка ефективності тренінгу показала позитивну динаміку у розвитку копінг-поведінки учасників. Це свідчить про доцільність використання подібних програм у практичній діяльності психологів, педагогів та інших фахівців, які працюють з молоддю.

У подальших дослідженнях доцільно розширити вибірку респондентів та дослідити довготривалий вплив тренінгових програм на формування копінг-стратегій, що дозволить отримати більш повну картину їх ефективності та практичного застосування.

ВИСНОВОК ДО РОЗДІЛУ 3

У третьому розділі магістерської роботи було розроблено та обґрунтовано практичну програму розвитку копінг-стратегій у осіб юнацького віку, а також здійснено оцінку ефективності запропонованого психологічного тренінгу. Основною метою даного етапу дослідження стало формування у молоді більш конструктивних способів подолання стресових ситуацій, розвиток навичок саморегуляції, підвищення рівня психологічної стійкості та формування здатності до ефективного вирішення життєвих труднощів.

У ході проведеної роботи було встановлено, що юнацький вік є важливим етапом становлення особистості, який супроводжується значною кількістю соціальних, навчальних та особистісних викликів. Саме в цей період відбувається активне формування системи цінностей, життєвих орієнтирів, моделей поведінки та механізмів подолання стресових ситуацій. У зв'язку з цим розвиток конструктивних копінг-стратегій є важливим чинником психологічного благополуччя молоді та її успішної соціальної адаптації.

На основі результатів емпіричного дослідження було визначено необхідність впровадження спеціальних психологічних програм, спрямованих на розвиток ефективних способів подолання стресу. Саме тому у межах даного розділу було розроблено тренінгову програму, спрямовану на формування конструктивної копінг-поведінки у молоді.

Створена програма тренінгу має комплексний характер і передбачає використання різноманітних психологічних методів і технік. Вона включає інформаційний компонент, спрямований на формування у учасників уявлень про природу стресу та механізми копінг-поведінки, практичний компонент, який передбачає виконання вправ та тренінгових завдань, а також рефлексивний компонент, що сприяє усвідомленню власних емоцій, переживань та моделей поведінки у складних ситуаціях.

Зміст тренінгової програми передбачає поступове опанування учасниками навичок ефективного подолання труднощів. Під час занять використовувалися різні форми роботи, серед яких важливе місце посідали

групові дискусії, рольові ігри, вправи на розвиток навичок самопізнання, вправи з емоційної саморегуляції, а також вправи, спрямовані на формування конструктивних стратегій вирішення проблем. Такий підхід дозволяє не лише розширити знання учасників про особливості копінг-поведінки, але й сприяє розвитку практичних навичок ефективної взаємодії з оточенням та подолання життєвих труднощів.

Особливу увагу у тренінгу було приділено формуванню проблемно-орієнтованих копінг-стратегій, які передбачають активний пошук шляхів вирішення складних ситуацій. Важливим завданням тренінгу стало формування у молоді здатності аналізувати проблемні ситуації, планувати власні дії та приймати відповідальні рішення. Розвиток таких навичок сприяє підвищенню рівня самостійності та впевненості молоді у власних можливостях.

Не менш важливим напрямом тренінгової роботи стало формування навичок використання соціальної підтримки як одного з ефективних ресурсів подолання стресових ситуацій. Учасники тренінгу мали можливість усвідомити важливість взаємодії з іншими людьми, навчитися звертатися за допомогою у складних ситуаціях та надавати підтримку іншим членам групи. Такий досвід сприяє розвитку комунікативних навичок, формуванню довірливих взаємин та підвищенню рівня соціальної адаптації молоді.

Окремим напрямом роботи стало формування навичок емоційної саморегуляції. Під час тренінгу учасники ознайомилися з різними методами контролю емоційних реакцій, зокрема з техніками релаксації, дихальними вправами та вправами на усвідомлення власних емоцій. Опанування таких технік дозволяє зменшити негативний вплив стресових факторів та підвищити рівень психологічної стійкості особистості.

Після завершення тренінгової програми було проведено оцінку її ефективності. Для цього використовувалося повторне застосування психодіагностичної методики, що дозволило порівняти показники копінг-поведінки учасників до та після участі у тренінгу. Аналіз отриманих

результатів показав наявність позитивної динаміки у використанні конструктивних копінг-стратегій.

Зокрема, було зафіксовано зростання рівня використання проблемно-орієнтованих стратегій подолання труднощів. Учасники тренінгу почали частіше застосовувати планування, аналіз ситуації та пошук ефективних способів вирішення проблем. Також спостерігалось збільшення частки респондентів, які використовують стратегію пошуку соціальної підтримки.

Водночас результати дослідження свідчать про зниження частоти використання менш ефективних копінг-стратегій, зокрема уникнення проблеми та надмірного емоційного реагування. Це може свідчити про те, що учасники тренінгу стали більш усвідомлено ставитися до власної поведінки у складних ситуаціях та обирати більш конструктивні способи реагування.

Крім кількісних показників, важливе значення мають також якісні зміни у поведінці учасників. Під час рефлексивних обговорень після завершення тренінгу багато учасників зазначали, що отримані знання та навички допомогли їм краще зрозуміти власні реакції на стресові ситуації. Деякі респонденти відзначали, що почали частіше аналізувати складні життєві ситуації та намагатися знайти оптимальні шляхи їх вирішення.

Також учасники підкреслювали, що тренінг сприяв підвищенню впевненості у власних можливостях та розвитку здатності контролювати свої емоційні реакції. Такий досвід є надзвичайно важливим для молоді, оскільки дозволяє сформувати більш адаптивні моделі поведінки у різних життєвих ситуаціях.

Отримані результати свідчать про ефективність запропонованої тренінгової програми розвитку копінг-стратегій. Проведене дослідження підтверджує, що систематична психологічна робота, спрямована на розвиток навичок подолання стресу, може сприяти підвищенню рівня психологічної стійкості молоді та формуванню конструктивної копінг-поведінки.

Практична значущість проведеного дослідження полягає у можливості використання розробленої тренінгової програми у діяльності психологів,

педагогів, соціальних працівників та інших фахівців, які працюють з молоддю. Запропонована програма може бути впроваджена у навчальних закладах, молодіжних центрах, психологічних службах та інших установах, що займаються підтримкою молоді.

Таким чином, результати проведеного дослідження підтверджують доцільність використання тренінгових програм як ефективного інструменту розвитку копінг-стратегій у осіб юнацького віку. Формування у молоді навичок конструктивного подолання стресових ситуацій сприяє підвищенню рівня їх психологічного благополуччя, розвитку особистісного потенціалу та успішній адаптації у сучасному суспільстві.

Перспективи подальших досліджень можуть полягати у розширенні вибірки учасників, вивченні довготривалого впливу тренінгових програм на формування копінг-поведінки, а також у розробці спеціалізованих програм психологічної підтримки для різних вікових та соціальних груп молоді.

ВИСНОВКИ

У магістерській роботі представлено узагальнення та розв'язання наукового завдання щодо вивчення психологічних особливостей копінг-поведінки в юнацькому віці. Результати дослідження дозволяють сформулювати висновки відповідно до поставлених завдань.

Аналіз психологічної літератури засвідчив, що проблема копінг-поведінки є міждисциплінарною та розглядається через призму динамічного (процесуального), диспозиційного (особистісного) та інтегративного підходів. Встановлено, що сучасна психологія трактує копінг як свідому стратегію дій особистості, спрямовану на подолання складних життєвих ситуацій та підтримку психологічної стійкості.

З'ясовано, що **копінг-поведінка** — це сукупність когнітивних та поведінкових зусиль, які змінюються залежно від ситуації. Основна класифікація поділяє стратегії на:

- **Проблемно-орієнтовані** (спрямовані на вирішення причини стресу);
- **Емоційно-орієнтовані** (регуляція власних почуттів);
- **Уникаючі** (дистанціювання від проблеми). Ефективність копіngu визначається не стільки вибором конкретної стратегії, скільки їхньою гнучкістю та адаптивністю до конкретних умов.

Визначено, що юнацький вік є сензитивним періодом для формування індивідуального стилю подолання. Психологічні особливості цього періоду — інтенсивне самовизначення, розвиток рефлексії, прагнення до автономії та формування ідентичності — безпосередньо впливають на вибір стратегій. Недостатній життєвий досвід часто компенсується високою емоційною лабільністю, що робить актуальним вивчення механізмів адаптації саме в цій віковій групі.

Проведене емпіричне дослідження дозволило виявити домінуючі патерни поведінки у респондентів. Встановлено, що більшість осіб юнацького віку тяжіють до змішаних типів реагування. Зокрема, виявлено кореляцію між

рівнем самооцінки та вибором конструктивних (проблемних) стратегій, тоді як високий рівень тривожності частіше корелює з використанням емоційно-вольового уникнення.

Здійснений порівняльний аналіз у межах однієї вікової групи показав неоднорідність вибору стратегій.

Було виявлено значущі відмінності у копінг-ресурсах залежно від статі або рівня навчання. Особи з вищим рівнем інтернальності (внутрішнього контролю) частіше демонструють активний копінг, тоді як екстернали схильні до пасивного очікування або пошуку соціальної підтримки як засобу зняття відповідальності.

Узагальнення результатів дозволило розробити систему рекомендацій для розвитку ефективного копіngu:

- **Розвиток емоційного інтелекту** для кращої ідентифікації стресових тригерів;
- **Тренування навичок планування** та раціонального аналізу ситуацій (проблемний копінг);
- **Формування "копінг-профілю"**, що включає техніки релаксації та когнітивної реструктуризації. Впровадження цих рекомендацій у психологічну практику сприятиме підвищенню адаптаційного потенціалу молоді та профілактиці деструктивних форм поведінки.

Проблема подолання стресових ситуацій та адаптації особистості до складних життєвих обставин посідає важливе місце у сучасній психологічній науці. В умовах постійних соціальних змін, високого рівня інформаційного навантаження та зростання психологічних вимог до людини особливого значення набуває дослідження копінг-поведінки як системи стратегій, спрямованих на подолання життєвих труднощів. Зокрема, актуальним є вивчення особливостей копінг-поведінки у представників зрілого юнацького віку, адже саме цей період характеризується інтенсивним особистісним становленням, формуванням життєвих орієнтирів та необхідністю вирішення значної кількості соціальних і професійних завдань.

У процесі виконання магістерської роботи було здійснено комплексне теоретичне та емпіричне дослідження особливостей копінг-поведінки у осіб зрілого юнацького віку, а також розроблено та апробовано програму розвитку ефективних копінг-стратегій.

У межах першого розділу роботи було проведено ґрунтовний аналіз наукових підходів до вивчення феномену копінг-поведінки. Аналіз психологічної літератури засвідчив, що копінг-поведінка розглядається як система свідомих і відносно стабільних способів реагування особистості на стресові ситуації. Вона включає різноманітні когнітивні, емоційні та поведінкові стратегії, спрямовані на подолання труднощів або зменшення негативного впливу стресових факторів.

Було встановлено, що копінг-стратегії можуть мати різну спрямованість та виконувати різні функції у процесі подолання складних життєвих обставин. У наукових дослідженнях найчастіше виділяють проблемно-орієнтовані, емоційно-орієнтовані та унікальні стратегії копіngu. Проблемно-орієнтовані стратегії передбачають активні дії, спрямовані на вирішення проблемної ситуації, планування діяльності та пошук оптимальних шляхів подолання труднощів. Емоційно-орієнтовані стратегії спрямовані на регуляцію емоційних переживань, що виникають у відповідь на стрес. Унікальні стратегії, у свою чергу, пов'язані зі спробами дистанціюватися від проблемної ситуації або тимчасово ігнорувати її.

У теоретичній частині дослідження також було розглянуто вікові особливості формування копінг-поведінки. З'ясовано, що зрілий юнацький вік є важливим етапом розвитку особистості, який характеризується становленням самосвідомості, формуванням життєвих цілей, розвитком професійної ідентичності та активним пошуком власного місця у суспільстві. У цей період молоді люди часто стикаються з різноманітними стресогенними факторами, такими як необхідність професійного самовизначення, побудова міжособистісних відносин, підвищення рівня відповідальності та самостійності. Саме тому формування ефективних копінг-стратегій у цьому

віці є важливим чинником психологічного благополуччя та успішної соціальної адаптації.

У другому розділі магістерської роботи було визначено методичні засади емпіричного дослідження. Зокрема, було охарактеризовано вибірку респондентів, описано процедуру проведення дослідження та обґрунтовано вибір психодіагностичних методик. Проведене емпіричне дослідження було спрямоване на виявлення особливостей копінг-поведінки у осіб зрілого юнацького віку та визначення домінуючих стратегій подолання стресових ситуацій.

Результати дослідження дали можливість встановити, що більшість респондентів використовує різноманітні способи подолання життєвих труднощів, серед яких найбільш поширеними є планування вирішення проблеми, звернення за соціальною підтримкою, самоконтроль та позитивна переоцінка ситуації. Використання таких стратегій свідчить про наявність у молоді певного рівня сформованості адаптивних механізмів психологічної регуляції.

Водночас результати аналізу отриманих даних показали, що частина досліджуваних демонструє схильність до використання менш конструктивних стратегій копінгу, зокрема уникнення проблеми або емоційного дистанціювання. Подібні способи реагування можуть забезпечувати тимчасове зниження психологічного напруження, проте не завжди сприяють ефективному вирішенню складних життєвих ситуацій.

Проведене дослідження дозволило зробити висновок, що вибір копінг-стратегій значною мірою залежить від індивідуально-психологічних особливостей особистості, рівня розвитку саморегуляції, досвіду подолання труднощів, а також від соціального середовища, у якому перебуває молода людина. Важливу роль у формуванні ефективної копінг-поведінки відіграють такі чинники, як підтримка з боку близького оточення, розвиток рефлексивних здібностей та сформованість навичок конструктивного вирішення проблем.

У третьому розділі магістерської роботи було представлено практичний аспект дослідження, який полягав у розробці та впровадженні тренінгової програми, спрямованої на розвиток ефективних копінг-стратегій у осіб зрілого юнацького віку. Запропонований тренінг мав на меті формування навичок конструктивного реагування на стресові ситуації, розвиток емоційної саморегуляції, підвищення рівня усвідомлення власних психологічних ресурсів та удосконалення комунікативних умінь.

Програма тренінгу включала комплекс вправ, спрямованих на розвиток навичок аналізу проблемних ситуацій, формування здатності до прийняття рішень, розвиток умінь ефективної взаємодії з іншими людьми та формування позитивного ставлення до власного досвіду подолання труднощів. Особлива увага приділялася розвитку навичок усвідомлення власних емоційних станів та опануванню способів їх регуляції.

Результати перевірки ефективності тренінгової програми засвідчили позитивні зміни у структурі копінг-поведінки учасників. Зокрема, було зафіксовано зростання рівня використання конструктивних стратегій подолання труднощів, таких як планування вирішення проблеми, пошук соціальної підтримки та позитивна переоцінка ситуації. Одночасно спостерігалось зниження частоти використання унікальних та пасивних форм реагування на стрес.

Отримані результати свідчать про те, що спеціально організована психологічна робота може сприяти формуванню більш ефективних способів подолання життєвих труднощів у молоді. Використання тренінгових програм розвитку копінг-стратегій дозволяє підвищити рівень психологічної стійкості, сприяє розвитку особистісних ресурсів та покращує здатність до адаптації в умовах соціальних змін.

Практичне значення проведеного дослідження полягає у можливості використання отриманих результатів у діяльності практичних психологів, психологічних служб закладів освіти, центрів психологічної підтримки молоді, а також у процесі психологічного консультування. Розроблена

тренінгова програма може бути використана як ефективний інструмент розвитку адаптивних копінг-стратегій у осіб юнацького віку.

Підсумовуючи результати проведеного дослідження, можна зазначити, що формування ефективної копінг-поведінки є важливою умовою психологічного благополуччя особистості. Здатність до конструктивного подолання труднощів сприяє підвищенню рівня життєвої стійкості, розвитку особистісного потенціалу та забезпечує більш успішну адаптацію до вимог сучасного суспільства.

Перспективи подальших досліджень можуть бути пов'язані з більш глибоким вивченням індивідуально-психологічних чинників формування копінг-поведінки, дослідженням впливу соціального середовища на розвиток копінг-стратегій, а також розробкою нових програм психологічної підтримки та розвитку адаптивних способів подолання стресу у молоді.

Важливо зазначити, що формування копінг-поведінки є складним і багатофакторним процесом, який залежить від індивідуально-психологічних характеристик особистості, життєвого досвіду, рівня соціальної підтримки та умов соціального середовища. У період зрілого юнацького віку особистість активно формує власні механізми реагування на труднощі, що виникають у процесі навчальної, професійної та соціальної діяльності. Саме тому дослідження копінг-стратегій у цьому віці дозволяє глибше зрозуміти закономірності становлення психологічної стійкості та адаптивності молоді.

Проведений аналіз наукових джерел показав, що сучасні дослідники розглядають копінг-поведінку не лише як реакцію на стресову ситуацію, але і як важливий компонент особистісного розвитку. У процесі подолання труднощів людина набуває нового досвіду, розвиває здатність до саморегуляції, формує більш ефективні способи взаємодії з навколишнім середовищем. Таким чином, копінг-поведінка виступає важливим механізмом адаптації, що сприяє гармонійному розвитку особистості та підтриманню психологічного благополуччя.

Аналіз результатів емпіричного дослідження також дозволив зробити висновок про те, що ефективність копінг-поведінки значною мірою визначається рівнем сформованості особистісних ресурсів. До таких ресурсів можна віднести здатність до рефлексії, емоційну стабільність, навички самоконтролю, комунікативну компетентність та здатність до конструктивного вирішення проблем. Наявність цих якостей дозволяє особистості більш ефективно оцінювати ситуацію, обирати адекватні способи реагування та уникати деструктивних форм поведінки.

Водночас результати дослідження свідчать про те, що не всі молоді люди однаковою мірою володіють ефективними копінг-стратегіями. У деяких випадках спостерігається переважання пасивних або унікальних способів реагування на труднощі, що може бути пов'язано з недостатнім рівнем розвитку навичок емоційної саморегуляції або обмеженим досвідом подолання складних життєвих ситуацій. Це підкреслює важливість проведення спеціальних психологічних заходів, спрямованих на формування адаптивних способів подолання стресу.

У цьому контексті особливого значення набуває психологічна профілактика та розвиток копінг-компетентності у молоді. Формування здатності ефективно реагувати на життєві труднощі дозволяє не лише знизити рівень психоемоційного напруження, але й сприяє розвитку впевненості у власних силах, підвищує рівень самооцінки та сприяє більш успішній соціальній адаптації.

Розроблена у межах даного дослідження тренінгова програма розвитку копінг-стратегій була спрямована на комплексний розвиток психологічних ресурсів особистості. Зокрема, у процесі тренінгу учасники мали можливість усвідомити власні способи реагування на складні ситуації, проаналізувати ефективність наявних стратегій та опанувати нові способи подолання труднощів.

Практична робота у форматі тренінгу сприяла розвитку навичок конструктивного спілкування, формуванню здатності до колективного

пошуку рішень та підвищенню рівня психологічної підтримки між учасниками. Важливою складовою тренінгу було формування навичок емоційної регуляції, що дозволяє молодим людям краще контролювати власні емоційні реакції у стресових ситуаціях.

Оцінка результатів впровадження тренінгової програми показала, що після участі у програмі у респондентів спостерігається позитивна динаміка у структурі копінг-поведінки. Зокрема, відзначено збільшення частоти використання активних стратегій подолання труднощів, що свідчить про підвищення рівня готовності до конструктивного вирішення проблемних ситуацій. Крім того, учасники тренінгу демонстрували більш усвідомлене ставлення до власних емоційних переживань та більшу здатність до їх регуляції.

Отримані результати дозволяють зробити висновок про доцільність використання психологічних тренінгів як ефективного інструменту розвитку копінг-компетентності у молоді. Подібні програми можуть бути інтегровані у діяльність освітніх установ, психологічних служб та центрів психологічної підтримки молоді.

Важливо також підкреслити, що формування ефективної копінг-поведінки має не лише індивідуальне, але й соціальне значення. Особи, які володіють розвиненими навичками подолання труднощів, здатні більш продуктивно взаємодіяти з іншими людьми, ефективніше вирішувати конфліктні ситуації та демонструвати більшу стійкість до негативних впливів соціального середовища.

Таким чином, результати проведеного дослідження підтверджують важливість розвитку копінг-стратегій як одного з ключових чинників психологічного благополуччя особистості. Сформованість адаптивних способів подолання стресу сприяє підвищенню рівня життєвої стійкості, покращує здатність до саморегуляції та забезпечує більш успішну адаптацію молодої людини до вимог сучасного суспільства.

Узагальнюючи результати проведеної роботи, можна стверджувати, що поставлена мета дослідження була досягнута, а визначені завдання виконані у повному обсязі. Проведене теоретичне та емпіричне дослідження дозволило глибше розкрити психологічні особливості копінг-поведінки у осіб зрілого юнацького віку та обґрунтувати необхідність розвитку ефективних копінг-стратегій у молоді.

Результати дослідження можуть бути використані у практичній діяльності психологів, педагогів, соціальних працівників, а також у процесі розробки програм психологічної підтримки молоді. Отримані дані також можуть стати основою для подальших наукових досліджень, спрямованих на вивчення різних аспектів копінг-поведінки та розробку нових методів розвитку психологічної стійкості особистості.

Подальші наукові пошуки у цьому напрямі можуть бути пов'язані з дослідженням впливу соціально-культурних чинників на формування копінг-стратегій, аналізом гендерних особливостей копінг-поведінки, а також вивченням ефективності різних форм психологічної допомоги у розвитку навичок подолання стресових ситуацій.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Войцеховська О., Закалик Г. Сучасні напрями досліджень копінг-стратегій особистості. *Педагогіка і психологія професійної освіти*. 2016. No 2.
2. Грабовська С., Єсип М. Проблема копіngu у сучасних психологічних дослідженнях. *Соціогуманітарні проблеми людини*. 2010. No 4.
3. Грандт В. Копінг-ресурси як чинник збереження професійного здоров'я особистості. *Психологія професійної безпеки: технології конструктивного самозбереження особистості*: кол. моногр. / О. Лазорко, Ж. Вірна, Л. Акімова [та ін.]; за заг. ред. Ж. Вірної. Луцьк: Вежа-Друк, 2015.
4. Дучимінська Т. І. Психологічні особливості подолання особистісної безпорадності в навчальній діяльності студентів : дис. канд. псих. наук : 19.00.07 Луцьк, 2013. 286 с.
5. Зливков В. Л., Лукомська С. О., Федан О. В. Психодіагностика особистості у кризових життєвих ситуаціях. Київ: Педагогічна думка, 2016. 219 с.
6. Ільїн Е. П. Психологія індивідуальних відмінностей.
7. Ложкін Г.В. Психологія конфлікту: теорія і сучасна практика: навчальний посібник / Г.В. Ложкін, Н.І. Пов'якель. – К. : ВД «Професіонал», 2006.
8. Миско Н. Л. Психотип як чинник адаптаційної поведінки особистості в умовах стресу. *Психологія і суспільство*. 2021. No 45. С. 37–48.
9. Нартова-Бочавер С. К. «Coping behavior» в системі понять психології особистості // Психологічний журнал. М., 1997. Т. 18. № 5.
10. Наугольник Л. Б. Психологія стресу. Львів, 2015. 324 с.
11. Пічурін В. В. Копінг-стратегії студентів і психологічна готовність до професійної праці / В. В. Пічурін // Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту. – 2015. – № 2.
12. Родіна, Н. В. Психологія копінг-поведінки: системне моделювання: монографія. Одеса: видавець Букаєв Вадим Вікторович, 2011. 364 с.
13. Родіна, Н. В. Феномен розуміння в контексті подолання важких життєвих ситуацій. Теоретично методологічний аналіз. *Науковий вісник Південноукраїнського національного університету*. 2010. Вип. 5-6. С. 39

14. Сняданко, І. І. (2017). *Психологічні засади підготовки студентів технічних університетів до професійно-управлінської діяльності*. [Дис. докт. психол. наук, Інститут психології імені Г. С. Костюка НАПН України].
15. Титаренко Т. М. Стратегії подолання стресу. Київ: Наукова думка, 2005.
16. Ткачук Т. А. Копінг-стратегії та копінг-ресурси у структурі копінг-поведінки індивіда. *Збірник наукових праць Інституту психології ім. Г.Костюка АПН України*. 2008. Том 7. Вип. 14. С. 255-260.
17. Фрайбурзький особистісний опитувальник (FPI) адапт. В. В. Мазилін. Київ: Психодіагностичний центр, 2017. 76 с.
18. Хараш А. Ю. Психологія юнацького віку: Навчальний посібник. Либідь, 2009. 208 с.
19. Хобфолл С. Е. Збереження ресурсів: нова спроба концептуалізації стресу. *Американський психолог*. 1989. №44 (3). С. 513–524.
20. Чала О.А. Внутрішньоособистісний конфлікт як чинник деструктивних форм поведінки юнаків / О. Чала // *Актуальні проблеми психології : Психологія навчання. Генетична психологія. Медична психологія : зб. наук. пр. / Ін-т психології ім. Г. Костюка АПН України / за ред. С. Максименка. – К. : Главник, 2008. – Т. X, Ч. 8.*
21. Чепелєва, Н.В. (1999). Формування професійної компетентності в процесі вузівської підготовки психолога-практика. *Наукові записки Інституту психології ім. Г. С. Костюка АПН України*, 19.
22. Шварц С. Ю. Формування особистісної ідентичності в юнацькому віці. *Психологія особистості*. 2015. No3. С. 45–54.
23. Шварцер Р., Кнолл Н. Функціональні ролі соціальної підтримки в процесі стресу і копіngu: теоретичний та емпіричний огляд. *Міжнародний журнал психології*. 2007. No42(4).
24. Шебанова В. І. Механізми психологічного захисту та копіngu (совладання) особистості : навч.-метод. посіб. / В. І. Шебанова, С. Г. Шебанова. – Херсон : ХДУ, 2012.

25. Шебанова В. І. Теоретичний аналіз копінг-поведінки у сучасних наукових дослідженнях / В. І. Шебанова, С. Г. Шебанова // Актуальні проблеми державного управління, педагогіки та психології : Зб. наукових праць ХНТУ / ред. кол. В. Г. Бутенко, І. П. Лопушинський. – Херсон : ХНТУ, 2010. – Вип. 2 (3).
26. Шевченко В. Взаємозв'язок захисних механізмів психіки та форм агресивної поведінки : стаття Науковий вісник Миколаївського національного університету ім. В. О. Сухомлинського: зб. наук. праць. 2011. №16. С. 235–239.
27. Brown S. P. Good Cope, Bad Cope: Adaptive and maladaptive coping strategies following a critical negative work event / S. P. Brown, R. A. Westbrook // Journal of applied psychology. – 2005. – Vol. 90. – № 4.
28. Carver C. S. Assessing coping strategies: a theoretically based approach / C. S. Carver, M. F. Scheier, J. K. Weintraub // Journal of Personality and Social Psychology. – 1989. – Vol. 56.
29. Compas B. E. Coping with stress during childhood and adolescence: problems, progress, and potential in theory and research / B. E. Compas, J. Connor-Smith, S. Saltzman et. // Psychological Bulletin. – 2001. – Vol. 127.
30. Endler N. S., Parker J. D. A. Assessment of multidimensional coping: Task, emotion, and avoidance strategies / Psychological Assessment. 1994. Vol. 6, No. 1. P. 50–60.
31. Frydenberg E., Lewis R. Adolescent Coping Scale: Manual. Melbourne: ACER Press, 1993. P. 15-20.
32. Iwanaga, M., et al. (2004). Coping availability and stress reduction for optimistic and pessimistic individuals. Personality & Individual Differences, 36 (1).
33. Lazarus R. Stress, appraisal, and coping Monography. New York, 1984. 445 p.
34. Lazarus R. S., Cohen J. B. Environmental stress in human behavior and the environment: current theory and research / edited by I. Altman and J. F. Wohlwill. New York: Plenum, 1977

35. Levenstein, S., Prantera, C., Varvo, V., & ґнші. (1993). Development of the Perceived Stress Questionnaire: A new tool for psychosomatic research. *Journal of Psychosomatic Research*, 37(1).
36. Terry, D., & Jimmieson, N. (2003). A stress and coping approach to organizational change: evidence from three field studies. *Australian Psychologist*.
37. Vaillant G. Adaptive mental mechanisms: Their role in a positive psychology / G. Vaillant // *American Psychologist*. – 2000. – Vol. 55. – № 1.

ДОДАТКИ

ДОДАТОК 1

Опитувальник BRIEF-COPE C.Carner,1997

Адаптований до специфіки дослідження теми “Особливості копінг-поведінки у осіб зрілого юнацького віку” Грегуль І.О.

Інструкція до опитувальника:

Наступні пункти та твердження стосуються того, як безпосередньо ви справлялися зі стресом впродовж останніх 2-3 років. Оцініть наведені судження відносно власного досвіду.

Твердження	Я зазвичай цього не робив/-ла	Я рідко це робив/-ла	Я робив/- ла це час від часу	Це саме те, що я зазвичай робив/- ла
Звертався/-лася до інших видів діяльності, щоб відволіктися від думок.				
Зосереджував/-ла свої зусилля на вирішенні ситуації.				
Говорив/-ла, що це нереально.				
Вживав/-ла алкоголь або інші речовини, щоб почуватися краще.				
Отримував/-ла емоційну				

підтримку від інших.				
Відмовлявся/-лася від спроб впоратися з цим.				
Вживав/-ла заходів, намагаючись покращити ситуацію.				
Відмовляв/-лася вірити у власну поразку.				
Говорив/-ла щось, що допомагало позбутися неприємних почуттів.				
Отримував/-ла поради від інших людей.				
Намагався/-лася продумати стратегію подальших дій.				
Шукав/-ла щось хороше у тому, що трапилося.				
Виразав/-ла свої неприємні відчуття.				
Намагався/-лася отримати пораду від інших, як мені діяти у цій ситуації.				
Молився/-лася або медитувала.				

Звернувся/-лася до духовних практик.				
Почав/-ла читати багато літератури з хорошими сюжетами та фіналом.				
Сміявся/-лася над ситуацією.				
Вчився/-лася жити у новому темпі.				

ДОДАТОК 2

Анкета “Дослідження особливостей копінг-поведінки осіб зрілого юнацького віку”

У дослідженні було використано авторську анкету, спрямовану на визначення домінуючих способів реагування молоді на стресові ситуації. Респондентам пропонувалося оцінити ступінь згоди з кожним твердженням за шкалою:

1 – майже ніколи

2 – рідко

3 – іноді

4 – часто

5 – дуже часто

Блок 1. Орієнтація на вирішення проблеми

1. У складній ситуації я намагаюся знайти конкретні шляхи вирішення проблеми.
2. Я аналізую причини труднощів, щоб зрозуміти, як їх подолати
3. Коли виникає проблема, я планую свої подальші дії.
4. Я намагаюся самостійно впоратися з труднощами.

Блок 2. Пошук соціальної підтримки

5. У складних ситуаціях я звертаюся за порадою до друзів або родини.
6. Мені легше переживати труднощі, коли я ділюся переживаннями з іншими
7. Я шукаю підтримку у близьких людей.
8. Обговорення проблеми з іншими допомагає мені знайти рішення.

Блок 3. Емоційне реагування

9. У стресових ситуаціях я відчуваю сильне емоційне напруження.
10. Мені важко контролювати свої емоції, коли виникають проблеми.
11. Я довго переживаю неприємні ситуації.
12. Іноді емоції заважають мені об'єктивно оцінити ситуацію.

Блок 4. Уникнення проблемної ситуації

13. Якщо проблема здається складною, я намагаюся відкласти її вирішення.

14. Інколи я намагаюся не думати про труднощі.
15. У складних ситуаціях мені хочеться відволіктися від проблем.
16. Я іноді уникаю ситуацій, які викликають стрес.

ДОДАТОК 3

ВПРАВИ, ЩО СПРИЯЮТЬ ФОРМУВАННЮ ПОЗИТИВНИХ КОПІНГ-СТРАТЕГІЙ

1. Вправа «Рефлексивний екран: від реакції до стратегії»

Мета: Розвиток здатності до диференціації між емоційним реагуванням та проблемно-орієнтованим копінгом.

Інструкція: Учаснику пропонується згадати нещодавню стресову ситуацію та розділити її аналіз на чотири вектори («екрани»):

1. Екран Фактів: Тільки сухий опис подій без оцінок.
2. Екран Емоцій: Які почуття виникли (страх, гнів, розгубленість)?
3. Екран Автоматизмів: Що ви зробили найперше (закрилися в собі, почали кричати, пішли їсти)? Це приклад неадаптивного копіngu.
4. Екран Проектування: Які три конкретні кроки могли б змінити саму причину стресу, а не лише його наслідки?

Результат: Формування навички переходу від емоційного виснаження до раціонального планування дій.

2. Техніка «Когнітивна ревізія ресурсів» (Метод «5-4-3-2-1»)

Мета: Актуалізація внутрішніх опор у стані гострого стресу.

Інструкція: Коли юнак/дівчина відчуває неможливість впоратися з обставинами, виконується письмова інвентаризація:

- **5 особистих рис**, які допомагали вижити раніше (наприклад, впертість, почуття гумору).
- **4 зовнішні контакти** (люди або інституції), до яких можна звернутися за підтримкою.
- **3 попередні перемоги** над схожими труднощами.
- **2 способи фізичної релаксації** (дихання, прогулянка).
- **1 головна мета**, заради якої варто продовжувати рух.

3. Вправа «Деконструкція катастрофи» (Когнітивне переструктурування)

Мета: Зменшення рівня тривожності через аналіз ірраціональних переконань.

Механіка виконання: Створюється таблиця з трьох колонок:

1. **«Найгірший сценарій»:** Доведення страху до абсурду (наприклад: «Я провалю іспит і залишуся без даху над головою»).
2. **«Ймовірний сценарій»:** Реалістичний погляд («Я можу отримати низький бал, але матиму шанс на перездачу»).
3. **«Копінг-план»:** Що я зроблю у випадку варіанту №2? (Наприклад: «Знайду репетитора, перегляну конспекти»).

4. Арт-терапевтична вправа «Метафора щита»

Мета: Візуалізація психологічної стійкості та захисних копінг-ресурсів.

Інструкція: Учаснику пропонується намалювати свій «Копінг-щит», розділивши його на чотири сектори:

- **Верхній лівий:** Мої знання та інтелект (когнітивний копінг).
- **Верхній правий:** Мої близькі та друзі (соціальна підтримка).
- **Нижній лівий:** Мої захоплення та творчість (емоційна розрядка).
- **Нижній правий:** Мої фізичні сили та здоров'я (біологічний ресурс).

Аналіз: Яка частина щита є найбільш заповненою? Яку частину потрібно «зміцнити»?

5. Кейс-метод «Альтернативний фінал»

Мета: Розвиток гнучкості поведінкового репертуару.

Інструкція: Учаснику надається опис конфліктної ситуації (наприклад, конфлікт із викладачем або розрив стосунків). Завдання — написати три варіанти фіналу, використовуючи різні копінг-стратегії:

1. **Стратегія співпраці** (проблемно-орієнтований підхід).
2. **Стратегія перемикання уваги** (позитивна переоцінка).
3. **Стратегія пошуку допомоги** (соціальний інструментарій).